

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Fitxer 8

El president

Bona tarda.

Compareixença

d'Oriol Pujol i Ferrusola (tram. 357-00841/10)

Doncs, reprenem la sessió novament, amb el segon punt de l'ordre del dia, que és la compareixença en qualitat de testimoni del senyor Oriol Pujol Ferrusola, que, en primera instància, farà ús de la paraula.

Senyor Pujol Ferrusola, gràcies per la seva assistència.

Oriol Pujol Ferrusola

Bona tarda, senyor president. Bona tarda a tothom. Disculpin un segon, que desconnecto el mòbil. (Pausa.)

Bé, en tot cas, sí que unes breus paraules, d'entrada, per dir que comparec en aquesta comissió amb la voluntat, com crec que han vist fins ara amb la resta de membres de la meva família, és la de col·laborar i informar en tot el que sigui possible, també és veritat que no és la primera vegada que ho faig, diria que, més aviat, és al revés, jo, sempre que he pogut i en funció de les meves responsabilitats, sempre que he pogut, he donat explicacions, i sempre que ha tocat, no?

Per exemple, cal fer notar que, sent jo diputat, que ja no ho sóc, però sent jo diputat, vaig comparèixer en aquesta mateixa sala, a la Comissió d'Afers Institucionals, dues vegades, per donar explicacions de l'afer del Palau i de tot això que encara, per entendre'ns, dura, però, en aquell moment, vostès i els grups parlamentaris així ho van creure oportú, doncs, que hi hagués una compareixença del que, aleshores, era màxim responsable de Convergència Democràtica per donar explicacions, ho vaig fer.

Recordo que en aquestes compareixences també vaig aprofitar i no és que ho aprofités, sinó que vaig ser interpel·lat i, per tant, vaig donar explicacions sobre el tema de les ITV, també ho vaig fer.

Vull recordar, perquè, sinó, les coses també s'obliden, que no he deixat mai –mai–, mentre he estat diputat, d'atendre els mitjans de comunicació, sempre que he tingut, per exemple, qualsevol declaració davant dels jutjats, sempre que n'he tingut una, he sortit de les declaracions, he atès els mitjans, els he atès sense pantalla, els he atès sense límit de temps, els he atès sense límit de preguntes. Aquest ha estat el tarannà de donar explicacions i, per tant, doncs, de no tenir res a amagar i d'explicar-ho tot, no? I, per tant, crec haver exercit... donant totes les explicacions que se m'han requerit, crec haver exercit la meva tasca política, haver donat totes les explicacions que se m'han requerit, no?

Voldria afegir, a més a més, ho dic, perquè, en aquest sentit, a vegades s'interpreten les coses, no és una crítica a ningú, però sí que s'interpreten i els mitjans, llavors, doncs, ho publiquen, no?, com si jo alguna vegada m'hagués, inclús, recentment, negat a declarar, concretament, davant del jutjat d'instrucció número 9. Jo els vull fer avinent que, en aquest sentit, el que fa el jutjat número 9 és acollir i recollir tota la informació i, per tant, tota la instrucció que, fins aleshores, s'havia estat fent al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, amb un sumari que encara està en instrucció, en el qual jo ja he declarat dues vegades, la primera vegada va ser a l'abril del 2013, durant tretze hores, i, després, una altra vegada a l'abril del 2014, durant dues hores i mitja, i pe tant, que, en el marc d'aquestes declaracions, jo vaig ser requerit i preguntat per tot tipus d'àmbits i que, precisament, per això i perquè l'únic que va passar és que, en la mesura que jo vaig renunciar a l'acta de diputat, vaig perdre la meva condició d'aforat i, en perdre la condició d'aforat, doncs, es va acumular tot allò que hi havia al Superior de Justícia de Catalunya en el jutjat número 9, no és que em negués a declarar, ho vull deixar solemnement dit, no és que em negués a declarar, senzillament és que ja s'havia dit tot i en el sumari hi era i, a més a més, aquí, el duc, eh?, aquí el porto i, en tot cas, és evident que tant la jutgessa com els diferents membres personats en aquest cas, doncs, hi han tingut accés, no? I em temo que hi ha tingut accés tothom, perquè, com també ha passat amb el jutjat número 31, eh?, i això ja no m'atreveixo a jutjar-ho, que cadascú tregui la seva opinió, doncs, res del que passa en una dinàmica d'instrucció acaba sent, per entendre'ns, d'ús restringit de la gent personada en aquell cas, acaba de sent del tot, del tot, del tot públic. Per tant, en aquest sentit, volia fer menció d'això.

Els feia aquesta intervenció prèvia per dir-los que jo ara no sóc diputat, que no tinc responsabilitats polítiques i que, mentre ho he estat, he complert amb els meus deures i les meves obligacions, però que, en la mesura que ara no ho sóc, sóc molt conscient també dels deures i drets que tinc. Sóc conscient dels deures, però també sóc conscient dels drets. I és en el marc, precisament, del que els parla, que no és un diputat, que no és un polític, eh?, i que té els seus drets i té els seus deures, és en aquest marc en el qual jo aniré decidint també què crec i què crec que és convenient, d'acord amb els meus drets i els meus deures, de respondre'ls a vostès o aclarir-los a vostès, com a continuació de les intervencions que vostès puguin fer.

I, dit això, senyor president, no tinc res més a afegir.

El president

Gràcies, senyor Pujol Ferrusola.

Passariem, aleshores, al torn dels grups parlamentaris.

En primera instància, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, en veu de l'il·lustre diputat Oriol Amorós. Senyor Amorós, quan vulgui.

Oriol Amorós i March

Gràcies, president. Gràcies, senyor Pujol, per comparèixer. Diu vostè que alguna vegada no ha declarat, jo li volia preguntar: l'última vegada que va decidir no declarar en el jutjat número 9, hi havia alguna informació diferent de les vegades anteriors que ho va fer? Ho dic perquè, com vostè ha dit, el sumari s'ha fet públic, nosaltres hem conegut més tard, molt més recent, les converses que vostè té amb el senyor Sergi Alsina per SMS i per telèfon, que són transcrites i que són origen de preocupació per a aquest diputat, eh?, i per al nostre grup i per a la ciutadania, és això el que marca la diferència entre que vostè unes vegades declari i unes no?

Oriol Pujol Ferrusola

Bé, jo crec que li ho acabo de dir, és a dir, no vaig no declarar, ho dic perquè, hi insisteixo, li ho acabo de dir ara mateix i vostè ha dit que no vaig declarar. No, vaig dir que tot el que s'havia de declarar ja estava dit, fins i tot, amb relació a allò que pogués afectar les empreses.

Oriol Amorós i March

Bé, vostè, ara, ja no és polític, com ha dit, però sí que ho ha estat, diputat d'aquesta cambra i ha tingut un càrrec de responsabilitat política, per tant, el que correspon a aquesta comissió és avaluar com s'ha exercit la política i com s'ha exercit la responsabilitat política.

Hem sabut per la seva germana que vostès varen rebre 62 milions, a l'estranger. Li volia preguntar què en va fer des del 92? Quins moviments va tenir? Va posar-hi ingressos? En va treure alguna quantitat? Quina quantitat ha regularitzat? I quan?

Oriol Pujol Ferrusola

No he regularitzat res, jo.

Oriol Amorós i March

Per tant, continua tenint aquells 62 milions amb els rendiments posteriors, en la quantitat que hagi esdevingut, des de l'any 92 cap aquí? Els continua tenint a l'exterior?

Oriol Pujol Ferrusola

No tinc diners a l'estranger jo.

Oriol Amorós i March

Això que està dient ara contravé el que ens acaba de declarar la seva germana, que ens ha dit que van repartir a parts iguals i a cada germà li van donar aquesta quantitat.

Oriol Pujol Ferrusola

Vostè m'ha preguntat si tinc diners a l'estranger, jo li dic que no tinc diners a l'estranger. El que hagi dit la meva germana, ho haurà dit la meva germana. Jo li dic que no tinc diners a l'estranger i no he regularitzat res perquè no tinc res a regularitzar.

Oriol Amorós i March

Però, a l'any 92, vostè també va rebre la seva part de la deixa?

Oriol Pujol Ferrusola

A l'any 92, hi ha la deixa, com s'ha explicat. Però, al mateix temps que s'ha explicat això, s'ha comentat i crec que, en aquest moment, és oportú que jo en faci menció

i, a més a més, ja adverteixo que és la posició que mantindré durant tota aquesta comissió d'investigació. Pel fet de la deixa, el meu pare està imputat, la meva mare està imputada i tinc quatre germans imputats i el procés judicial, per entendre'ns, és prou incipient i prou encara preliminar com perquè no només hi ha instrucció, sinó que encara hi ha només declaracions prèvies. I, dilluns passat, si tots vostès hi eren presents o la major part de vostès em sembla que hi eren presents, no ho sabria dir del tot, però em sembla que sí, em sembla que, dilluns passat, el meu germà mateix els va dir que, amb relació a això, no ens podríem pronunciar i ell, principalment, no es podria pronunciar fins que s'haguessin produït les declaracions que s'han de produir allà on s'han de produir, que és en el jutjat número 31.

Oriol Amorós i March

Està en el seu dret de no declarar. Nosaltres farem preguntes respecte a com s'ha exercit la responsabilitat política.

Com a persona que ha tingut càrrecs públics en aquest país, creu que és compatible l'exercici de la política amb tenir una quantitat com aquesta a Andorra des de l'any 92?

Oriol Pujol Ferrusola

Vostè pot fer els judicis que vulgui, eh?, jo em repetiré amb el que li acabo de dir, és a dir, jo no tinc diners a l'estranger, jo no he regularitzat, perquè no ho havia de fer, i l'explicació amb relació a com s'ha gestionat la deixa vostè entendrà, i li ho repetiré fins que vostè i jo ens cansem, si ho vol, eh?, no formarà part, per entendre'ns, del contingut de les meves respostes fins que s'hagin pogut donar les explicacions allà on toca donar-les.

Oriol Amorós i March

Jo no li demano què ha fet. Li ho he preguntat la primera vegada, vostè ha dit que no vol explicar-ho, està en el seu dret, no em sembla correcte, però vostè està en el seu dret de fer-ho així. El que li pregunto és, com a persona que ha estat responsable públic d'aquest país i ha estat representant del poble de Catalunya, si té alguna cosa a dir, alguna explicació de caràcter de responsabilitat política, de caràcter de responsabilitat moral, si té alguna cosa a dir respecte al fet d'haver tingut durant vint-i-dos anys una quantitat a l'estranger i, per tant, evadint o al·ludint

el pagament de determinats impostos. Com a responsable polític, no té res a dir, a banda de les qüestions judicials, que vostè no vol explicar, de moviments, que ja ens ho ha dit?

Oriol Pujol Ferrusola

Bé, és que fa un seguit d'afirmacions vostè que no es corresponen amb la realitat, per tant, jo no li puc afegir més, és a dir, vostè donant uns períodes d'anys, dóna unes xifres... Escolti'm, jo el que li dic és que, amb relació estrictament a la deixa, el pronunciament de qui parla, però també de tots aquells que estan imputats és que on toca explicar-se és en el jutjat número 31. I, respecte a mi, personalment, ja li he dit el què, eh? Vostè continua insistint que jo no vull declarar i jo ho he declarat tot i jo he declarat sempre. He fet la meva intervenció dient: «Jo no m'he negat mai a declarar.» Però també és veritat, i li afegeixo, que, en la mesura que ara no sóc polític, sé quins són els meus drets, els meus deures lògicament també, però també els meus drets, i aquest dret el dec tenir. Hi ha una cosa que afecta directament la meva família, eh?, que s'ha d'instruir i s'està instruint de forma molt incipient, deixem que segueixi el seu curs.

Oriol Amorós i March

Hi ha un fet que ha dit la seva germana, 62 milions el 92. Hi ha un fet que diu ara vostè, zero. Han passat vint-i-dos anys. Vostè ha estat responsable polític. Això són fets, no són conjectures, senyor Pujol. No vol dir re, no digui re. Si com a representant que ha estat de Catalunya no té res a dir sobre això, està en el seu dret de fer-ho, però entendrà que no comparteixi aquesta actitud.

Oriol Pujol Ferrusola

Em disculparà, però representant de Catalunya jo no he estat. Ho dic perquè se l'hi acaba d'escapar ara mateix.

Oriol Amorós i March

Representant del poble de Catalunya, sí que ho ha estat, en aquesta cambra.

Oriol Pujol Ferrusola

Vostè ha dit «representant de Catalunya». Com que sempre hi ha aquesta confusió, si resulta que ens atribuïm o no ens atribuïm el país, vostè, ara, no sé si és que ha tingut un lapsus, però ho acaba de dir.

Oriol Amorós i March

Ha estat diputat, senyor Pujol.

Oriol Pujol Ferrusola

No, ha dit: «Representant de Catalunya.» (*Veus de fons.*) Ah, una petita diferència.

Oriol Amorós i March

D'acord.

Cas ITV.

Cas ITV. Hi ha una adjudicació, hi ha un canvi de sistema d'adjudicacions d'ITV, hi ha una adjudicació, es passa d'un sistema de dos a sis o de dos a un màxim de sis, hi han dos operadors. Vostè, amb el senyor Sergi Alsina, havia parlat mai de tirar endavant un negoci conjuntament sobre ITV?

Oriol Pujol Ferrusola

No.

Oriol Amorós i March

Mai?

Oriol Pujol Ferrusola

No.

Oriol Amorós i March

Mai ha tingut cap conversa sobre els rendiments que pot produir un negoci d'ITV?

Oriol Pujol Ferrusola

No hi ha hagut mai la intenció o la voluntat i, per tant, l'objectiu de fer-me jo partícip –que aquesta és l'acusació, que vostè ara no la diu, però suposo que la dirà a la següent pregunta– o de tenir una participació en una empresa o en una instal·lació o en una forma jurídica que explotés i gestionés una inspecció tècnica de vehicles. Aquesta no hi ha estat mai. Ho dic perquè sóc molt conscient que l'acusació, eh?, els indicis que van suposar la primera imputació per tràfic d'influències senyalaven, precisament, això, eh?, i entenc que vostè d'això en deu ser coneixedor perquè en els mitjans això ha sortit, eh?, de si la meva intenció final era poder accedir o no

accedir a una estació d'inspecció tècnica de vehicles i la resposta és «no», ni sol ni acompanyat.

Oriol Amorós i March

Però consta en el sumari converses de vostè amb el senyor Alsina, valorant els possibles rendiments econòmics de les estacions tècniques de vehicles. És així?

Oriol Pujol Ferrusola

Llegeixi-se'l sencer, el sumari, eh?, i, en tot cas, entendrà que, fonamentalment, qui parla de rendiments i qui, legítimament, podia tenir alguna voluntat de disposar d'una estació d'inspecció tècnica de vehicles són terceres persones, no jo. Llegeixi's el sumari, apareixen totes en el sumari.

Estic interpretant, senzillament, per les preguntes que fa, que vostè va seguint l'ordre del sumari judicial, per entendre'ns, no? I, si ho vol, pot continuar en aquesta línia, eh? Evidentment, és lliure de fer-ho, eh?, però a mi l'interrogatori judicial ja me'l van fer i la resposta també està feta i és pública i es coneix, o sigui que, si ho vol, pot continuar, eh?

Oriol Amorós i March

Jo li agraeixo els consells sobre com hem de fer les preguntes, però entenc que si vostè ha estat

Fitxer 9

...responsable d'Indústria, en aquesta cambra, i després com a diputat ha intervingut en la tramitació de lleis industrials, tenim tot el dret del món a preguntar-li sobre la seva intervenció en aspectes de la indústria d'aquest país. D'acord.

Per tant, el senyor Alsina, amb qui vostè ha tingut una relació personal important i, a través de la seva dona també te tipus comercial, sí que és una persona que surt que té interès a establir noves estacions d'ITV o de gestionar-les.

El senyor Tous..., quina relació hi té, com participa vostè en el seu nomenament quan entra al Govern presidit per Artur Mas per fer la mediació respecte al cas ITV.

Oriol Pujol Ferrusola

Bé, respecte a la primera part de la intervenció, que no l'ha formulat com una pregunta, però sí que és bo que s'expliqui i se sàpiga –perquè, en tot cas, ja ho he fet davant del jutge, i crec que és bo que tots vostès ho sàpiguen–, jo no he tingut mai la voluntat d'accedir ni disposar ni de participar ni de posseir una ITV, mai, i l'únic que hi ha hagut, que és bo saber-ho, i jo crec que de forma equivocada –de forma equivocada– és que en el moment en què Ficosa es va fer càrrec i es va adjudicar i va comprar tota la planta de Sony, i amb la voluntat de buscar ocupabilitat –ocupabilitat– per a les nou-centes cinquanta persones –nou-centes cinquanta persones– que amb l'adquisició de l'empresa van passar a dependre, per entendre'ns, de Ficosa, es buscava la possibilitat que aquesta ocupabilitat no minvés, que fos suficient per mantenir no només l'activitat sinó l'ocupabilitat.

I un plantejament d'una gent que apareix en aquest sumari i que vostè segur que ha reconegut, era que al voltant de temes d'eficiència energètica es pogués desenvolupar, per exemple, quelcom que a més a més era incompatible, però, vaja –ho dic perquè fixi's fins a quin punt jo crec que no anaven encertats–, que és que s'ubiqués en aquest marc jurídic i empresarial una ITV per també donar prou gruix i prou musculatura per garantir l'ocupabilitat d'aquella gent, a Viladecavalls, que havien estat treballadors de Sony, i que a aquelles alçades ja eren treballadors de Ficosa.

I dic amb un cert contrasentit perquè la llei que es va aprovar en aquesta cambra l'any 2008, per una àmplia unanimitat –no dic total, però un amplíssim consens– una de les coses que va recollir i va anar arrossegant de les lleis anteriors és que ser explotador de la ITV era incompatible i havia de ser incompatible amb ser un proveïdor de components de l'automoció en la indústria de l'automoció.

I amb això vostè entendre, per tant, que el plantejament, que si a algú li va passar pel cap, era del tot incompatible que en aquest sentit una empresa participada majoritàriament per Ficosa pogués explotar, essent Ficosa com és un fabricant de components de l'automòbil, una estació d'ITV.

Amb relació al senyor Tous, que vostè em preguntava, dir-li només que la figura de la mediació és una figura que el Govern de Convergència i Unió, quan entra al Govern l'any 2010 i es troba que tot el tema de les ITV –que si volen ens hi podem allargar perquè dóna per a molt– té una altíssima litigiositat, altíssima, reproduïx una figura o es reproduïx una figura que poc o molt ja existia al tripartit i que si ha

llegit el sumari vostè també l'ha trobat, una figura d'un senyor que es diu Martí Arjona, en aquest cas un mediador, o feia de mediador, amb l'aleshores conseller Huguet i amb el secretari general d'Indústria, el senyor Antoni Soy.

Oriol Amorós i March

Necessitaré més temps, president.

Sí, sí, efectivament, la figura del mediador és molt necessària i pot arribar a ajudar a desenredar situacions molt complicades, com la que s'ha generat en les ITV a Catalunya, també. El que passa és que en el cas del senyor Tous surt citat no en un sumari sinó en una sentència, la sentència 362/2014, que condemna el jutge Joaquín José Ortiz Blasco, i que detalla, com a fets provats, nombroses reunions, converses dels senyors Tous, del senyor Puignou, en les quals clarament expressen –i la sentència ho considera com a fets provats– com aquest jutge havia treballat afavorit d'una part i en clara connivència amb el senyor Tous, designat per vostè com a responsable de mediació en el tema de les ITV. Aquí és on hi ha una enorme diferència. Que hi hagués mediadors en altres...

Oriol Pujol Ferrusola

Això és una pregunta?

Oriol Amorós i March

No, no, això és una afirmació. Aleshores...

Oriol Pujol Ferrusola

Disculpi, perdoni, és que si és una afirmació, sàpiga que en part és errònia, perquè un dels testimonis que va declarar en el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya va declarar –que és un membre del Govern– que la decisió que el senyor Josep Tous actués com a mediador va ser d'ell, d'ell, de la persona que va fer el testimoni, no meva. Vull dir, per tant..., per fer-li entendre que la seva conjetura no és correcta.

Oriol Amorós i March

Sí, el seu nomenament el va signar el secretari general, per descomptat, però el...

Oriol Pujol Ferrusola

La signatura i la decisió, ho va dir ell com a testimoni.

Oriol Amorós i March

Sí, sí. Claríssim.

Oriol Pujol Ferrusola

Fixi's...

Oriol Amorós i March

President de la sectorial d'Indústria de Convergència,...

Oriol Pujol Ferrusola

No, no, el que el va nomenar.

Oriol Amorós i March

...i apareix en una sentència...

Oriol Pujol Ferrusola

Com a testimoni...

Oriol Amorós i March

...condemnatòria d'un jutge, dient-li a un jutge –dient-li a un jutge– quina sentència vol, quines instruccions demana, demanant-li mesures cautelars, demanant que es suspengui el concurs...

Home, li sembla correcta aquesta relació del senyor Tous amb...

Oriol Pujol Ferrusola

Vostè m'està dient...

Oriol Amorós i March

...la justícia?

Oriol Pujol Ferrusola

A veure, vostè m'està dient que el que va nomenar el mediador vaig ser jo. És això el que ha dit al principi?

Oriol Amorós i March

Que vostè hi va influir.

Oriol Pujol Ferrusola

Jo hi vaig influir, i he proposat un munt de coses. Proposar?

Oriol Amorós i March

L'ha proposat.

Oriol Pujol Ferrusola

No, no, proposar, en genèric, proposar, vol que li faci la llista de les coses que el president del grup parlamentari de Convergència i Unió, que és el partit que dóna suport al Govern, li proposa al Govern? Vol que li faci la llista de les coses que es proposen? Vol que li faci la llista dels càrrecs, fins i tot, o de les persones que es proposen des dels partits que donen suport al Govern? Em sembla que passarà una cosa bastant semblant a l'època del tripartit, senyor Amorós, i m'atreveria a dir que fins i tot passa ara, encara, també, o no hi han membres propers o molt propers a Esquerra Republicana, proposats per Esquerra Republicana, avui –avui, avui, avui en el Govern–...

Oriol Amorós i March

El problema no és que vostè proposi, senyor Pujol...

Oriol Pujol Ferrusola

No, no, és que és la gran diferència. Si em deixa acabar...

Oriol Amorós i March

El problema..., entenc que el problema...

Oriol Pujol Ferrusola

Si em deixa acabar, senyor Amorós...

Oriol Amorós i March

...és que el senyor Tous, en una sentència, fets provats,...

Oriol Pujol Ferrusola

Senyor Amorós...

Oriol Amorós i March

...té una relació amb un jutge, que li demano què li sembla aquesta relació.

Oriol Pujol Ferrusola

Senyor Amorós, si li sembla, el que li dic és que en el terreny de proposar no hi ha la capacitat de decidir. Es poden proposar coses, sens dubte, però la capacitat de decidir no és meva; no és avui del senyor Jordi Turull, president del grup parlamentari, ni del senyor Josep Rull ni del senyor Lluís Corominas, eh?, màxims responsables de Convergència Democràtica, no. Poden proposar. Ni d'Esquerra Republicana, com ho ha fet proposant noms que avui són membres del Govern, de responsabilitat política, i ho són, que van ser proposats per Esquerra Republicana, però que no els va nomenar Esquerra Republicana.

Per tant, hi ha un moment en el qual vostè a mi no m'ho pot penjar tot a l'esquena, com jo no li ho puc penjar tot a vostè.

El president

Senyor Amorós, un minut. Addicional.

Oriol Amorós i March

Escolti, vostè intenta escapar-se de la pregunta que li faig. El president de la sectorial d'Indústria del seu partit, Josep Tous, la relació que té amb un jutge, amb relació a com aquest jutge ha de respondre a diferents recursos i litigis i causes obertes que té sobre les ITV, i les converses, que es consideren fets provats, en una sentència judicial, en què intenten afavorir determinats operadors d'ITV en contra d'altres, que aquesta persona del seu partit, que no sé si vostè va proposar o no va proposar, o va proposar però no va decidir, tan és, li sembla correcte, això?

Oriol Pujol Ferrusola

Afirmació, primer, que desconec, eh?, perquè en tot cas...

Oriol Amorós i March

No llegeix la sentència.

Oriol Pujol Ferrusola

Sí que la conec la sentència,

Oriol Amorós i March

I els fets provats.

Oriol Pujol Ferrusola

Vaja, i l'he interpretat, el que passa és que veig que vostè l'ha interpretat d'una altra manera, perquè...

Oriol Amorós i March

Literal.

Oriol Pujol Ferrusola

Fixi's, senyor Amorós, senyor diputat: per aquesta causa el senyor Tous està imputat? Per aquesta que mencionava, el senyor Tous està imputat?

Oriol Amorós i March

El senyor?

Oriol Pujol Ferrusola

El senyor Tous està imputat?

Oriol Amorós i March

No, no, el qui està condemnat és el jutge per haver rebut pressions del senyor Tous. També del senyor Alsina, que coneix bé,...

Oriol Pujol Ferrusola

Ni tan sols imputat.

Oriol Amorós i March

...també del senyor Pastor. I està imputat en d'altres.

Oriol Pujol Ferrusola

Bé, vostè està parlant d'aquesta. Ni tan sols imputat.

Oriol Amorós i March

No, perquè és un cas, que d'aquest se'n fa una peça separada, del jutge. Del conjunt si que ho està, d'imputat, senyor Pujol.

Escolti'm, com a exresponsable –amb això acabo, tot i que m'agradaria aprofundir-hi, perquè em sembla un tema d'extrema..., vaja, a mi em va decebre molt, sincerament, em va preocupar molt–, com a exresponsable d'Indústria, jo li he de demanar: vostè es va lucrar amb les deslocalitzacions de Sharp, de Yamaha, de Sony? I li semblen normals les remuneracions per a aquestes operacions que va

rebre el senyor Alsina, o que va rebre Alta Partners, 3 milions –ara li dic les que recordo de cap–, 3 milions en el cas de Sharp, 4 en el cas de Yamaha, una xifra d'aquest calibre al voltant de Sony? Vostè se n'ha lucrada indirectament, a través de les factures que emet la seva esposa a l'empresa del senyor Alsina? I té alguna consideració a fer en tant que expolític o exrepresentant del poble de Catalunya i exresponsable de càrrecs d'Indústria? Té alguna consideració, alguna cosa a dir als treballadors d'aquestes empreses?

Oriol Pujol Ferrusola

Bé, intentaré ser breu perquè suposo que aquest tema anirà apareixent. Deixi'm d'entrada dir-li que si són treballadors d'aquestes empreses, la pregunta que jo li faig és: on és la deslocalització? Si són treballadors actuals d'aquestes empreses, deu voler dir que estan treballant...

No, perdoni, em sembla que em toca a mi, no? Ho dic, perquè, clar, si és tan rigorós això em deu tocar a mi no?

El president

...temps. Senyor Pujol.

Oriol Pujol Ferrusola

Deslocalitzacions? Vostè s'ha encaparrat a fer servir un terme suposo amb ànim de distorsionar la realitat, perquè cap de les empreses que ha mencionat és un exemple, per entendre'ns, de definició de deslocalització, cap d'aquestes ho és. Vostè s'hi encaparra. Jo crec que el molt honorable president Mas va fer una intervenció, aquí, situant els termes justament, diguem-ne, escolti, si vol es pot parlar de recol·locació, però de deslocalització, no, no encaixa per enlloc, el terme, el terme no encaixa per enlloc.

Si vostè em digués: «Miri, fa molts anys, hi havia uns holandesos que es deien Akzo que un divendres, fent veure que anaven de cap de setmana, van marxar tots, no van tornar; van passar la clau de l'empresa per sota la porta, la clau, literalment, per sota la porta, van passar totes les accions a un advocat i van desaparèixer.» Fa molts anys. Això és una deslocalització. O una altra deslocalització seria, tristament –i dic tristament, perquè, és a dir, part de la meva tasca, li ho asseguro, de la gent de Convergència i m'atreveixo a dir de la gent del

Govern, i m'agradaria dir, a més a més, de molts de vostès, és evitar que aquestes coses passin, per tant, fer el possible perquè això no passi—, però, de forma més recent de deslocalització n'hi va haver una altra, que és Samsung. Samsung, que és una gran empresa, va tancar, amb certa rapidesa, la planta que tenia a Palau-Solità i Plegamans. Això és una deslocalització.

Ara, la resta —i segurament n'hi ha moltes més, i me'n deixo moltes més—, amb la resta a mi el que m'agradaria és que vostè, si és possible —ho dic per no tirar-nos a vegades massa cendra al cap, ho veies justament a l'inrevés, el got mig ple i no el got mig buit. Perquè l'empresa Sharp havia decidit marxar. L'empresa Sharp havia decidit marxar. I, si no ho tinc mal entès, l'empresa Sharp tenia aproximadament uns dos-cents vuitanta treballadors; va continuar una estructura de Sharp a Espanya, en tant que seu administrativa i d'acció comercial, que va mantenir concretament cent tres treballadors; vuitanta-set treballadors es van acollir voluntàriament i d'acord amb les negociacions del comitè d'empresa i empresa a un expedient de regulació d'ocupació, i cent treballadors van continuar a l'empresa que va comprar tota la instal·lació productiva de Sharp, concretament cent treballadors, que avui encara hi són tots. Això no és ben bé un exemple de deslocalització, perquè si no s'hagués fet res i un seguit de gent, en l'àmbit privat —i això és molt important recalcar-ho, en l'àmbit privat—, van decidir posar-se d'acord, perquè podien haver-hi interessos comuns, un que desitjava empetitir-se i un que desitjava agafar musculatura productiva.

I aquesta és la realitat d'avui, però ho és per a Sharp o ho és per a Sony, o ho és per a Yamaha. Ho dic per aquestes tres que m'ha mencionat vostè. O li podria parlar de coses que no tenen res a veure amb el senyor Alsina —perquè és veritat que en aquestes tres hi va intervenir el senyor Alsina—, com podrien ser Pioneer o Estampacions Sabadell, o Components Vilanova, o Sati, o Panasonic, o Arquimia o tantes i tantes empreses en les quals és bo estar-hi a sobre perquè és prou important la capacitat d'ocupació que generen i l'activitat industrial que generen per saber exactament si les coses els van prou bé o no els van prou bé. Entenc que aquesta era la tasca.

Fitxer 10

... perdó –perdó, perdó.

El president

(El president comença a parlar sense fer ús del micròfon, motiu pel qual no n'han quedat enregistrats els primers mots.) ...si vol contestar a l'altra pregunta, l'altre bloc? (Pausa.) No? Considera...

Oriol Pujol Ferrusola

Feina feta mai fa destorb.

Oriol Amorós i March

Senyor president, és que la pregunta era si s'havia lucrado, també. És a dir...

Oriol Pujol Ferrusola

Perdoni, perdoni, és veritat. No, la resposta és no –la resposta és no. Jo no m'he lucrado amb cap d'aquests processos, que no els vull anomenar en cap cas –en cap cas, en cap cas– de «deslocalització». Jo no me n'he lucrado.

La meva dona ha fet unes feines per a diferent gent, una en concret la va fer buscant opcions –buscant opcions– perquè hi hagués un possible comprador per a les instal·lacions de Sharp. Va acabar la seva feina a finals de l'any 2010, i allà es va acabar. I era una remuneració que anava estrictament a èxit: si això sortia bé, ella podia cobrar; si no sortia bé, no cobrava. I la meva dona –ho dic perquè, si no, aquí molt ràpidament començarem a fer valoracions que en algunes sessions anteriors a la meva les he vist una mica de menysteniment, deixi'm que li ho digui així de clar, i no s'ho prengui personalment, eh?, ho dic en general–, bé, doncs, la meva dona és una professional, que és advocada, és economista, i fa vint-i-cinc anys que exerceix, doncs, de tot això en aquest país que es diu Catalunya.

Oriol Amorós i March

I no troba moralment incompatible que, mentre la seva dona facturava treballant en aquests casos, vostè fes gestions polítiques en aquests casos?

El president

Darrera pregunta, eh?, senyor Amorós.

Oriol Pujol Ferrusola

Jo entenc que això deu durar molt. No hi tinc cap inconvenient, eh? Jo no tinc pressa. Però el que li vull donar a entendre és que, des del meu punt de vista, en la responsabilitat que jo tenia, Sharp no era una excepció, ho hagués plantejat qui ho hagués plantejat –no era una excepció–, si l'objectiu era: «Quanta capacitat productiva salvem? Quants llocs de treball salvem?».

No és una excepció, i per això li puc parlar de Sony i de Yamaha, de Sharp; li puc parlar de Pioneer; li puc parlar d'Estampacions Sabadell, li puc parlar de Càrnicas Vilaró; li puc passar a parlar d'una estació d'esquí com és, no ho sé, Port del Comte, eh?, i fins a quin punt s'hi ha d'estar a sobre; li puc parlar de la Nissan, li puc parlar de la Seat; li puc parlar de Puigneró; li puc parlar de com el tripartit va tancar o va deixar tancar Fibracolor. Li puc parlar de moltes empreses, en aquest sentit, i no només d'empreses.

O sigui, la preocupació per l'ocupabilitat afecta també altres sectors, com a president del grup parlamentari i això que segur que li passa a en Jordi Turull ara i li deu passar al president del seu grup parlamentari, i també als diferents responsables polítics. Arriben molts neguits i moltes problemàtiques de sectors molt diversos: de la sanitat, del món de la farmàcia o de les farmàcies, o dels centres especials de treball, o del món del comerç, o dels gremis, o de les entitats, o del món de l'esport i com s'aplica la legislació laboral al món de l'esport, i per tant com queden afectats els clubs, i tantes i tantes gestions, i, per entendre'ns, problemàtiques que ens són traslladades com a representants del poble de Catalunya. I el que és important aquí –el que és important aquí– és trobar-hi solució.

Oriol Amorós i March

Això és una feina que hem de fer cada dia, això ningú li ho recrimina. La diferència és si ens en lucrem o no ens en lucrem, aquesta és la diferència.

Oriol Pujol Ferrusola

No, no: vostè m'ho està recriminant –vostè m'ho està recriminant...

Oriol Amorós i March

Li recrimino...

Oriol Pujol Ferrusola

...vostè m'ho està recriminant.

Oriol Amorós i March

...haver-se'n lucràt.

Oriol Pujol Ferrusola

No, no. Jo ja li he dit que no me n'he lucràt...

Oriol Amorós i March

L'explicació que ha donat s'aguanta poc, senyor Pujol.

Oriol Pujol Ferrusola

...jo li he dit que no me n'he lucràt. Vostè, m'ho està recriminant.

Oriol Amorós i March

L'explicació que ens ha donat s'aguanta poc.

El president

Estem. Respecte a un factor que l'assenyalava el compareixent que és real, és veritat que aquestes compareixences s'acostumen a allargar. A vegades la matèria d'investigació és llarga i fonda, i també és veritat que el primer torn sempre és una mica, no?, més llarg.

Però en tot cas –aquí sempre ha primat el principi de generositat–, passem al següent grup, que és el Grup Parlamentari Socialista, en veu de l'il·lustre diputat Jordi Terrades. Senyor Terrades, quan vulgui.

Jordi Terrades i Santacreu.

Gràcies, president. Bona tarda, senyor Oriol Pujol. La primera part o la primera tanda de preguntes necessàriament han d'anar referides a la deixa. No li preguntaré coses que ja li ha preguntat el senyor Amorós, però sí que ens interessa saber quan vostè va repatriar la seva part de la deixa, quin any.

Oriol Pujol Ferrusola

Jo respecte a la deixa li tornaré a repetir tot el que li he repetit al senyor Amorós, i això no sé si això el satisfarà molt o el satisfarà poc. Tot allò que afecta la gestió de la deixa, eh?..., tots vostès saben que el responsable d'això era el meu germà. I ell mateix va manifestar que de tot això ell no en podria parlar, i ja que així havia de ser, fins que ho hagués pogut fer davant la jutgessa d'instrucció del jutjat número 31 aquí a Barcelona.

I aquí estem, senyor diputat –i aquí estem. Jo el que li dic –ho dic per si hi torna a insistir– és que no tinc diners a Andorra ni a l'estranger, i que no he regularitzat perquè em tocava regularitzar.

Jordi Terrades i Santacreu i Santacreu

Jo li demanava quan els va repatriar: abans de ser secretari general de Convergència Democràtica?

Oriol Pujol Ferrusola

Senyor Terrades, li ho puc dir, eh?, més fort, si vol, i no em cansaré de dir-li-ho: la gestió de la deixa, que competeix a una altra persona, que està en un procés d'instrucció encara incipient i amb declaracions encara pendents, no permet plantejar-ho ara d'entrada aquí en aquesta comissió. Així li ho va manifestar el meu germà, i a això em remeto. Crec que és senzill.

Jordi Terrades i Santacreu.

Tan senzill com que anteriorment la seva germana ens ha dit que el seu germà va gestionar aquesta deixa del 90 al 92, i que a partir del 92 cada germà la va gestionar com ell va creure convenient.

Per tant, li ho torno a preguntar: vostè va repatriar aquests diners acollint-se a alguna amnistia fiscal?

Oriol Pujol Ferrusola

I la resposta és la mateixa que li he fet fins ara.

Jordi Terrades i Santacreu.

Bé, ja veig que, després de nou mesos de silenci, ens fa sospitar que l'explicació no és tan fàcil –nou mesos és com un part, eh?– com alguns de vostès volen explicar, i que serà necessari que els seus advocats, assessors fiscals i

intermediaris es posin d'acord per intentar buscar una histò..., per construir una història sobre la presència d'aquests diners.

Què li suggereix aquesta frase? «Tenim que parlar amb l'Oriol, que en el fons és el que porta totes les lleis.» És una conversa gravada entre el senyor Josep Tous i el senyor Sergi Alsina el 3 de juny del 2011.

Oriol Pujol Ferrusola

Bé, ha dit de passada una cosa que sí que està prou aclarida, una altra cosa és que vostè no s'ho vulgui creure. Quan parla de la procedència dels diners..., ho dic perquè en una pregunta ha barrejat dos temes, encara estava, per entendre'ns, acabant amb la deixa.

La procedència d'aquests diners està explicada, una altra cosa és que vostè no s'ho vulgui creure, però està explicada en un comunicat que va fer el meu pare el 25 de juliol, i està explicat reiteradament, inclús, per totes compareixences que hi ha hagut de la gent imputada, ell inclòs –el meu pare inclòs–, al jutjat número 31. Una altra cosa és que vostè no s'ho vulgui creure.

I respon a la dinàmica de quina era l'activitat del meu avi i a les pors que arrossegava el meu avi envers l'activitat pública i política del meu pare. Això li ho han dit. Li ho han dit o no li ho han dit?

Jordi Terrades i Santacreu.

Sí, i nosaltres hem...

Oriol Pujol Ferrusola

Li ho han dit. I llavors el que..., és que m'ho pot preguntar mil vegades més, i l'hi respondré igualment, la procedència dels diners. I ja sé que vostès han especulat que si és Banca Catalana, que si..., mil –mil– especulacions, i poden continuar. Per què? Perquè vostès segurament el que han decidit és no creure's les respostes. *(Oriol Pujol Ferrusola fa toca el so de tocar l'ase.)*

O sigui, estan més interessats a fer preguntes que a atendre respostes. Si aquest és el seu interès, continuïn fent preguntes, però jo li respondré el que em pertoca respondre.

El segon que em deia...?

Jordi Terrades i Santacreu

Li tornaré a reformular l'altra pregunta. En tot cas, miri, és tan fàcil com que en el mateix moment que el seu pare va dir que havia tingut..., o que la seva família havia tingut diners a l'exterior, ens haguessin posat, allò, al moment zero..., aquests comptes es van obrir. Tan senzill com això: un exercici de transparència i traçabilitat. Nou mesos, han tardat, eh? I ja ho veurem.

La pregunta era què li suggeria una frase que deia: «Tenim que parlar amb l'Oriol, que en el fons és el que porta totes les lleis.»?

Oriol Pujol Ferrusola

Bé, aquesta és una frase que, si m'hi dóna el context, me l'exposa amb el que hi ha abans i el que hi ha després, potser li puc respondre alguna cosa. Ara mateix... Segurament –segurament–, els responsables, ja siguin portaveus...

Jordi Terrades i Santacreu

Estem parlant de les ITV.

Oriol Pujol Ferrusola

...o presidents de grup porten moltes lleis –en porten moltes, de lleis, és cert. És a dir, tenen una posició final o una decisió final en moltes lleis. Però vostè sap –gairebé diria millor que jo, perquè, si no m'equivoco, em sembla que ha estat més anys vostè diputat que jo– que finalment qui porten les lleis de veritat són els ponents a les ponències, oi?

Jordi Terrades i Santacreu.

Vostè ha cobrat per fer d'intermediari a favor d'empreses o contractistes d'obres o concessionàries de serveis? Vostè, o a través de persona intermediària?

Oriol Pujol Ferrusola

No. Rotundament, eh? Ho dic perquè ha baixat el cap molt ràpid –no. (*Veus de fons.*) Ah, d'acord, d'acord.

Jordi Terrades i Santacreu.

Com que ha dit que no ràpidament...

El seu partit ha rebut donacions per afavorir una legislació favorable a determinats grups empresarials a Catalunya o a l'Estat?

Oriol Pujol Ferrusola

No. En tot cas, que jo en tingui constància no, i mentre jo he estat responsable de Convergència Democràtica no en tinc cap constància que permeti respondre-hi diferent.

Jordi Terrades i Santacreu.

Deu ser allò del «diuen» que deia el seu pare –l'expresident– la setmana passada. Vostè seria partidari que el seu partit i les fundacions associades fessin públiques les donacions que han rebut en els darrers quinze anys, per veure si això va d'aquest pal o no?

Oriol Pujol Ferrusola

Primer de tot, em sembla que són públiques, senyor Terrades, que em sembla que ja ho són –em sembla que ja ho són.

Segon, em sembla que va haver-hi un exercici per part de la pròpia fundació de fer-ho públic, si es refereix com a mínim a la de Convergència Democràtica de Catalunya, una altra cosa deuen ser les del seu partit.

I en tercer, jo li dic que..., qui sóc ara, i puc tenir la meua opinió política, però jo no sóc un polític: ni sóc diputat ni tinc cap responsabilitat política. Per tant, probablement els toca a vostès decidir sobre aquestes coses.

Jordi Terrades i Santacreu.

No, li ho pregunto ara com a afiliat de base, suposo, perquè quan era secretari general vostè ho tenia a pany i forrellat, eh?

Ens pot desmentir la seva implicació en el cas ITV? Perquè les converses que s'han conegut en el sumari a vostè no el deixen precisament gaire bé, perquè el situen en el centre de la trama per canviar el mapa de les estacions de les ITV.

Oriol Pujol Ferrusola

Si ho puc desmentir, la resposta és sí, ho puc desmentir. No només ho puc desmentir: fixi's –a veure, com li puc explicar això?–, jo noestic..., en el tema de les ITV, en el qual hi han suposadament –eh?, suposadament– indicis de tràfic

d'influències, en cap cas jo hi estic per cap indicatiu o per cap conversa que m'afecti a mi directament. En tot cas, deuen ser converses d'altra gent, i d'interpretacions que s'han fet d'aquestes converses.

Jo crec que vostè ho entendreà clarament: és a dir, no trobarà en tot aquest sumari, després de dos anys –de dos anys– d'escoltes telefòniques, i de seguiment de SMS i de missatges, etcètera, un pronunciament meu en el qual digui: «Cal fer això» –no el trobarà. No trobarà un plantejament en el qual jo li digui a algú: «Treu el “no apte” i deixa-hi “apte”.» Això no ho trobarà.

Jordi Terrades i Santacreu.

Bé, deu convenir amb mi que és interpretable, en algunes de les que vostè surt.

Bé, vostè va tenir un paper actiu en les desinversions –i ja veu que no li parlo de «deslocalitzacions»– de Sony, Yamaha i Sharp a través de l'empresa Alta Partners, que és d'un amic seu, el senyor Sergi Alsina.

Quan aquestes empreses els venien a veure, perquè aquestes empreses van presentar ERO que no van ser aprovats en el seu moment per la conselleria d'Empresa i Ocupació, vostès els aconsellaven amb quines consultores havien de treballar? Perquè d'algun..., del sumari també es desprèn que possiblement en algun cas hi ha indicis que això va ser així.

Oriol Pujol Ferrusola

Tal com li entenc la pregunta, la resposta és no –tal com l'entenc. I en tot cas permeti'm en aquest sentit només un aclariment, perquè vostè fa una pregunta després de fer la seva interpretació.

Fixi's, perquè no és menor, que no sóc jo el que he estat escoltat durant dos anys –no sóc jo–: hi han converses meves. A qui escoltaven eren altra gent que parlava amb mi, i probablement hi havia la voluntat d'anar recollint cada vegada que era l'Oriol Pujol qui resulta que despenjava el telèfon a l'altre costat o que era el receptor del missatge, o que era l'emissor del missatge.

Però l'escoltat no he estat jo. Si jo hagués estat l'escoltat, senyor diputat, probablement es trobaria amb converses no només que afecten Sharp, com algunes d'aquestes que apareixen al sumari que vostè té, i que té tothom, sinó que es trobaria converses de tot tipus: de moltes altres empreses, de moltes altres

indústries, de molts sectors, de moltes entitats. No ho dubti, que aquestes trucades se les trobaria.

Estic segur que continuen sent les trucades que reben, moltíssimes i molt semblants, representants com ho són vostès dels pobles de Catalunya, o com a mínim dels seus portaveus o els seus presidents de grup. Inclús m'atreviria a dir que, home, si no fos així, si no fos que hi ha gent que truca i que persegueix preocupada per alguna cosa, no s'entendrien moltes de les resolucions i mocions que aprova aquest Parlament: moltes de les mocions i resolucions que prova aquest Parlament tenen a veure amb què? Que ...

Fitxer 11

...hi ha algú que ha fet arribar una preocupació amb relació a una entitat determinada, un sector, un poble, una indústria, una empresa. I molt sovint de tot això què se'n deriva? Una resolució, una moció.

I amb relació a l'acció del Govern –que és la del Govern–, home, jo li vull recordar –ho dic perquè vostè en sigui conscient– que quan Sony, per diferents motius –que jo francament no els conec–, considera que ha de plegar veles i replegar-se de la seva instal·lació productiva a Viladecavalls –que és bo que sàpiga vostè que és la darrera fàbrica que els quedava a Europa; és l'última i la darrera que decideixen tancar–, en aquell moment qui governava era el tripartit. I la visita formal, com després explica, la de Sharp..., però ja hi ha un altre govern, eh? La visita formal es fa amb el president Montilla: setembre del 2010. I em sembla absolutament normal i lògic que el president, doncs... Primer, que els que marxaven li expliquessin al president com marxaven; els que entraven li expliquessin al president com entraven, i que li expliquessin al president: «Miri, venim a fer això. Intentarem fer això.» I en aquest cas no és una decisió menys important, eh?, perquè Ficosa ha passat de tenir 800 treballadors a tenir-ne pràcticament més de 1.300. I no només això, sinó de garantir-li a Ficosa –ho dic perquè no és menor, no és menor– una projecció futura pel fet d'haver pogut entrar en l'electrònica. No ha estat només un fabricant de components d'automoció normal, sinó que ha aconseguit esdevenir un fabricant de components de base electrònica. Que curiosament ha permès una

cosa..., perquè voltes dóna la vida, no? –voltes dóna la vida. Ha aconseguit una cosa interessant.

Uns anys enrere –bastants anys enrere; no li sabia dir exactament quan fa d'això, jo tenia alguna responsabilitat en el Departament d'Indústria-, de la mà d'un sindicalista –que al cel sigui, però era un sindicalista amb molt coneixement del seu [# 00.02.16]–, el Simón Rosado, de Comissions Obreres..., em va fer entendre i em va fer notar la problemàtica que tenia Panasonic a Catalunya –concretament Panasonic a Celrà, al municipi de Celrà. Panasonic a Celrà fabricava aspiradors. I aquest és un altre exemple d'una deslocalització. Malgrat l'advertiment que ens va fer, en aquest cas jo crec que encertadament, aquest responsable de Comissions Obreres, en Simón Rosado, no es va aconseguir –i incorporant-hi aquí fins i tot un viatge al Japó per parlar amb Panasonic– aturar una decisió que no es va poder aturar. A vegades això sí que realment formaria part també de la llista de deslocalitzacions que li deia abans al diputat d'Esquerra Republicana que s'han produït de veritat. Però curiosament –li ho dic perquè és bastant curiós–, fruit del canvi de la transformació que ha pogut fer Ficosa, avui Panasonic torna a ser una companyia multinacional d'origen japonès amb inversions a Catalunya, perquè ha comprat el 49 per cent de Ficosa. O sigui, que són voltes que dóna la vida que són curioses, que és bo de saber-les, que és bo d'estar-hi a sobre. Que després el Govern... Són decisions que fan els privats, eh? però que alguns d'aquests privats, el que tenen interès es que el Govern allà on tenen inversions, doncs, estigui assabentat i sigui coneixedor del que s'està gestionant i del que s'està fent.

Jordi Terrades i Santacreu

Sí, senyor Pujol, però vostè convindrà amb mi que és certament sorprenent que el senyor Sergi Alsina, propietari de dues empreses, facturés 11 milions d'euros a assessorar aquestes desinversions, que també aparegui en tot el cas ITV. Algun alt directiu d'alguna d'aquestes empreses ha declarat en seu judicial que ell per aquests informes que es van fer no hauria pagat ni cent mil euros.

Vostè ens ha dit: «La meva esposa treballava a risc i ventura.» Dinamitzadora econòmica, com se'ns va explicar també la setmana passada. El pagament a Vemma Projectes, que és empresa de la seva esposa, camuflava treballs..., facturava per treballs reals o camuflava altre tipus de qüestions?

Oriol Pujol Ferrusola

Bé, d'entrada, dir-li que jo no sóc qui per valorar si els imports d'algunes empreses, alguns despatxos d'advocats, alguns despatxos d'economistes aconseguen, fruit, doncs, d'assessorar empreses, són alts o baixos. No ho sé. Sí que per l'experiència m'atreveiria a dir que es cobra més per tancar una empresa que per mantenir-la –es cobra més per tancar una empresa que per mantenir-la. A partir d'aquí, vostè faci els seus números i arribi a les conclusions que vostè vulgui.

La feina de la meva dona no és fictícia. I això ho haig de dir amb tota rotunditat i en defensa de la professionalitat de la meva dona. Pot insistir-hi tantes vegades com vulgui. La meva dona porta vint-i-cinc anys d'exercici professional en aquest país. És advocada i màster per ESADE. I ha treballat en diferents sectors, eh?; algunes vegades ha estat en nòmina en diferents àmbits, com pot ser des de l'inici incipient del que era la banca telefònica –previ a la banca electrònica, per entendre'ns–, com al sector de la salut i de l'esport, com al sector per [# 00.05.55] metal·lúrgic, o les *start ups* relacionades amb el sector metal·lúrgic. En aquests àmbits ha estat en nòmina. I en paral·lel ha exercit una activitat professional per la qual ha facturat, ha fet la feina i ha facturat. Des de l'any 2000 concretament, compaginant feines d'assalariada amb feines de professional liberal. Les feines estan fetes.

Jordi Terrades i Santacreu

No, li pregunto... Jo li hauria volgut preguntar a ella, eh? Però com que aquí els vots de Convergència i Esquerra Republicana no ens ho van deixar fer, li ho he de preguntar a vostè.

Clar, aquesta empresa, l'any 2010 va declarar d'ingressos 27.000 euros, aproximadament, i un any després havia augmentat un 1.300 per cent la seva facturació, coincidint amb tots aquests processos. Per tant, pot haver estat vint-i-cinc anys treballant, però..., com a mínim és una dada curiosa.

Oriol Pujol Ferrusola

Jo no li faré el reguitzell de tot els anys. La meva dona té constituïda empresa des de l'any 2000 –des de l'any 2000–, més el 2009; o des del 2010. Des de l'any 2000. Em permet?

Que es produeix un increment perquè l'única vegada que va a èxit és: «Escolta'm, si resulta que això –que no serà fàcil, etcètera- surt, sàpigues que qui hagi proposat...» Hi havia diferent gent proposant... (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) Era per a mi, això? (*Veus de fons.*) Ah, perdó. Hi havia diferent gent proposant compradors per a la instal·lació productiva de Sharp, senyor Terrades –hi havia diferent gent. I algunes de les professions dels altres van prosperar fins a ben endavant. Si vostè s'ha llegit el sumari –que ho veig, que se l'ha llegit–, una de les propostes que tenia més força no era precisament Nortia, del Grup Cirsa, per entendre'ns, era Simon. S'ho ha llegit, això? (*Pausa.*) Doncs, deu haver entès que la proposta de Simon no venia de la meva dona, l'havia fet una altra persona. Perquè el que li interessava al que tenia el contracte i l'acord d'intentar trobar una solució per a Sharp li era igual d'on vingués mentre trobés una solució d'algú que donés continuïtat a la planta, continuïtat a l'activitat i ocupabilitat a la gent –i ocupabilitat a la gent.

Jordi Terrades i Santacreu

La seva esposa també és sòcia de [# 00.08.25 Bernessat], que va facturar per aquestes operacions de desinversió 4.700.000 euros?

Oriol Pujol Ferrusola

El nom que ha dit no és correcte. Ho dic perquè també me l'he llegit, jo, el sumari. No és aquest nom que ha dit vostè. I no, no és sòcia.

Jordi Terrades i Santacreu

La seva esposa havia format part d'alguna altra empresa..., forma part d'alguna altra empresa, o havia format part d'alguna altra empresa amb el senyor Sergi Alsina?

Oriol Pujol Ferrusola

Havien compartit un projecte que té a veure amb un restaurant. I de la febre dels «.com», no sé si algun de vostès ho recorda, van empènyer conjuntament un «.com» d'acció comercial de venda al detall.

Jordi Terrades i Santacreu

I d'empreses dedicades a la transacció immobiliària no havien compartit cap empresa? Una que es va liquidar l'any passat, per exemple.

Oriol Pujol Ferrusola

Hi havia una participació... en aquest sentit, és cert que hi havia una participació, però en cap cas hi havia... Per tant, és una involucració, vull dir, no era un... Una participació financera que, per part de la meua dona, que va decidir sortir... Em puc equivocar molt, eh?, ara, ja li ho diré, perquè ja fa molts anys. Deu fer ben bé cinc anys o sis que va sortir..., o set anys ben bé, potser, que va sortir. Per tant, no sé... El procés d'aquesta empresa va continuar, però en cap cas hi havia cap mena de vinculació accionarial ni empresarial. *(Veus de fons.)* Cinc minuts més? *(Veus de fons.)* Ah, deu segons.

Jordi Terrades i Santacreu

Alguna d'aquestes empreses la van fer servir per comprar, amb el seu amic Sergi Alsina, uns habitatges de segona residència? A Urús, per ser més exactes.

Oriol Pujol Ferrusola

No. No, no... No.

Jordi Terrades i Santacreu

I la darrera pregunta. Al senyor Joaquim Triadú el van cessar o el van canviar de conseller de la Presidència –en el seu moment, quan el seu pare era president– perquè no veia amb bons ulls els negocis que alguns fills del seu pare feien, allò, en col·laboració amb l'Administració de la Generalitat de Catalunya?

Oriol Pujol Ferrusola

He entès la pregunta perfectament, eh?, però deixi'm només... Si em pot donar alguna pista... Perquè jo això no sé d'on ho treuen, vostès. Ho pregunto perquè no sé... Això ho diu el senyor Triadú? Això ho han imaginat vostès? Això forma part d'aquella llegenda que explica el senyor Pedrós...

Jordi Terrades i Santacreu

Això li ho pregunto jo a vostè.

Oriol Pujol Ferrusola

No, però... A veure, el que li pregunto és que no és la primera vegada que ho sento, això, i, per tant, deu entendre que per mi no és nou, aquest comentari. I la pregunta és: això ho ha dit ell? Això ho ha dit l'implicat? Ho dic perquè a mi se'm fa

una mica de mal fer parlar per boca de gent que potser no han dit això i que són els afectats directes –se'm fa de mal fer. Jo haig d'opinar d'una cosa que afecta el senyor Triadú, que ell potser no ha dit? És que jo no sé si ell l'ha dit; no ho sé. Perquè, en tot cas, li pertocaria principalment a ell dir-la, no?

Jordi Terrades i Santacreu

En tot cas ho ha dit gent que estava en aquell moment a l'entorn del president.

Oriol Pujol Ferrusola

Per tant, vostè es refereix al senyor Pedrós, que li he manifestat diverses vegades...

Jordi Terrades i Santacreu

Jo el que li demano és que vostè...

Oriol Pujol Ferrusola

... que no pot provar re del que diu.

Jordi Terrades i Santacreu

Senyor Oriol Pujol, jo el que li demano a vostè és que em confirmi sí o no, igual que abans li he demanat també que em confirmés amb un sí o amb un no allò del seu habitatge de segona residència.

Oriol Pujol Ferrusola

Però fixi-s'hi, jo no puc opinar... Sobre el que m'afecta a mi i conec de mi i que m'afecta a mi personalment li puc respondre amb rotunditat i amb claredat i, ho repeteixo, amb ganes que vostè em cregui; després no sé si em creu o no, no ho sé, però això és cosa seva. Però quan parlem de terceres persones, vostè deu entendre que se'm fa difícil a mi, si resulta que el senyor Triadú no ha fet cap pronunciament d'això. Per una cosa molt senzilla que ja li diré, sense explicar-li-ho més fins que vostè no em confirmi que això ho ha dit el senyor Triadú: perquè no em quadra per a re. No em quadra per a re que el senyor Triadú deixés el càrrec de conseller de la Presidència per desavinences amb relació a com actuaven els fills del president Pujol d'aquell moment. No em quadra per a re. Si vostè m'aclareix qui ha fet aquest comentari, i si l'ha fet personalment el senyor Triadú, jo li podré donar la versió. Però mentre no m'ho pugui confirmar, doncs, entendrà que

no... Vaja, no ho sé, es fa estrany, no?, parlar d'una persona que resulta que no ha dit una cosa i estem tots especulant i interpretant quins són els motius que van portar que ell renunciés el seu càrrec. Es fa estrany, no?

El president

Gràcies, senyor Terrades; gràcies, senyor Pujol. Potser l'haurem de citar, i quan s'aclareixi..., l'implicat.

És el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular, en veu de l'il·lustre diputat Sergio Santamaría. Senyor Santamaría, quan vulgui.

Sergio Santamaría Santigosa

Sí, gracias. Buenas tardes, señor Pujol. Mire, ¿sabe qué pasa? Que es que la fiscalía –fiscalía, ¿eh?– sostiene que en la trama de las ITV usted dirigió, amparó, coordinó, en fin, dio cobertura a toda una serie de actividad delictiva. Y además lo dice claramente: «Con una finalidad inequívoca: lucro personal.» entonces, a partir de aquí, evidentemente, usted podrá ampararse, lógicamente, en su derecho de defensa, pero no deja de haber datos objetivos que permiten extraer esta conclusión.

Fíjese –fíjese–: un informe de vigilancia aduanera, donde se concluye, en ese informe, que «Ricard Puignou, Sergi Alsina, Josep Tous i Oriol Pujol, concertados con una misma manera de operar, coordinados y organizados, planificaban conseguir una serie de intereses de naturaleza económica, que era precisamente» –era precisamente– «resituar el mapa de las ITV cuando se estaba tramitando la ley que le afectaba.» Yo, en cualquier caso..., seguro que usted podrá darnos más explicaciones al respecto. Sí que quiero decirle que en esas conclusiones, que tienen verosimilitud, se habla precisamente del reconocimiento de pagos; de pagos, porque precisamente el empresario Ricard Puignou...

Fitxer 12

...[contrata] o contacta, mejor dicho, con Convergència, concretamente con Josep Tous, con Oriol Pujol, con Sergi Alsina, precisamente para que en una primera fase se pueda influir en la tramitación parlamentaria de la Ley de seguridad industrial y ya eso –ya eso– lleva aparejado incluso la emisión de facturas, una factura

documentada en las actuaciones que usted conoce de Alta Partners, sociedad de Sergi Alsina, por un importe de treinta mil euros; una segunda fase proceso de aprobación del reglamento y, precisamente, en esa segunda fase también el señor Sergi Alsina reclama comisiones, y, curiosamente, estas facturas también resulta que Alsina las acaba pagando a la empresa de su mujer, a Serveis i Participació Nova, por importe de 46.400 euros.

Hombre, ¡yo qué quiere que le diga!, indicios vehementes, indicios vigorosos de que se pueda haber perpetrado una actividad delictiva existen, otra cosa es que usted, lógicamente, los niegue, pero me parece que es fundamental que en el tema de las ITV, teniendo en cuenta, además, que hay mensajes, aquí se han relatado, que son suficientemente comprometedores, porque son palabras que ponen en su boca, concretamente la necesidad de entrevistarse con ese juez, que después ha resultado condenado por, precisamente, reunirse con estas personas. Me da la impresión –me da la impresión– de que más allá de negar que usted no puede hacerse responsable de la intervención de estas personas lo cierto es que la vinculación es directa –directa– además por el cúmulo de responsabilidades que usted ostentaba.

Pero yo antes de que usted me relate, bueno, los detalles que de alguna forma permitan dar explicaciones a esta cuestión, sí que quiero remontarme a su biografía política, lo digo porque es la biografía política de una persona que en política actúa con una precocidad, yo no sé si inaudita, pero casi, usted ya con treinta años es director general de Asuntos Interdepartamentales. Digo yo, señor Oriol Pujol, si esto no sería por ser usted hijo del presidente en aquel momento, lo digo porque no es, en principio, algo normal. Pero es que además, precisamente, y con posterioridad, es decir, en esa carrera en la que usted asciende puestos en el escalafón, llega a ser además secretario de Industria, y aquí –aquí– tenemos la primera referencia al modus operandi que rodea su actuación en el ámbito de la Generalitat, concretamente, me refiero a una serie de reuniones que se mantienen el 13 de marzo de 2002, con el señor Albert Villà[#], director general de Energía y Minas, para remover la paralización de concesión de licencias que afectaban a parques eólicos, fundamentalmente porque existían informes de Medio Ambiente que lo desaconsejaban. Precisamente –precisamente– usted utiliza el hecho de su ascendencia paterna para poner de manifiesto que eso hay que desencallar y

precisamente también Artur Mas se encarga de facilitar que esas licencias se concedan.

A mí me parece que ya se está poniendo de manifiesto cuál era la práctica habitual en el entorno de la presidencia de la Generalitat de Cataluña, era actuar con un claro e inequívoco nepotismo. Porque, señor Pujol, usted podrá dar toda clase de explicaciones, insisto, está en su derecho, pero lo que ha pasado en Cataluña en estos últimos treinta años no es de recibo, eso es nepotismo y usted lo sabe, y eso es otra forma de corrupción política porque lo que no es normal es que el entorno de su familia haya podido realizar, y lo estamos viendo en esta comisión de investigación, toda esa serie de actividades que para otras personas son imposibles de obtener. Y eso usted no me lo podrá negar, ¿o es que puede explicar el hecho de que todos, prácticamente todos los hijos de Jordi Pujol i Soley hayan hecho carrera vinculados a la administración? Eso es nepotismo, y eso es condenable, independientemente del devenir que puedan seguir los procedimientos judiciales, le ampara la presunción de inocencia, clara que sí, y usted, lógicamente, tiene derecho a ejercerla, pero también le digo que me parece que un toque de humildad, y se lo dicho con todos los respetos, señor Pujol, sería muy de agradecer.

Mire, no son estas únicas cuestiones las que yo le quiero traer a colación, yo quiero también comentarle algunas otras que me parecen relevantes...

El president

Senyor Santamaría, porta set minuts.

Sergio Santamaría Santigosa

Voy acabando.

El president

Trenta segons.

Sergio Santamaría Santigosa

Voy acabando. En cualquier caso, sí que quiero incidir en algunas cuestiones que buscan también una respuesta más específica, en concreto, yo también, en relación a las valoraciones que usted quiera hacer, pero le quiero preguntar por si en la empresa Maxima Grupo Inmobiliario SL, participa también el señor Sergi

Alsina, quiero saber si ese dato es así, y en el que también participa, si no me equivoco, su esposa Anna Vidal. Yo quiero saber, y me parece que es muy importante que usted nos facilite información, si su actividad en última instancia como responsable de Convergència ha sido también idéntica a la de su hermano Jordi Pujol Ferrusola, la de dinamizador empresarial, porque es que la historia se le parece mucho, y estamos escarmentados, la historia se le parece mucho. Y yo creo que es importante que usted, más allá de darnos explicaciones técnicas, usted es un hábil parlamentario, no se lo voy a negar, y, por tanto, podrá darnos explicaciones de las gestiones relacionadas con la deslocalización que, según su entender, no han sido tales, en definitiva, toda una serie de explicaciones que probablemente podrá convencer a aquellos que crean que entorno de la Generalitat todo ha funcionado como la seda, que no ha habido ni la más mínima sombra de nepotismo, como vengo diciendo. Pero eso a esas alturas ya no es creíble, y, por tanto –y por tanto–, el papel que usted ha jugado en esto, que ha sido decisivo, que ha tenido, además, unas responsabilidades máximas no solo en su partido sino también en la Generalitat y en su grupo parlamentario, su relación con el presidente Mas, que, por otra parte, es puesta de manifiesto, contactos que de alguna forma usted cerca del presidente podía llevar a cabo para desencallar todas esas cuestiones...

El president

Senyor Santamaría...

Sergio Santamaría Santigosa

...las que ha afectado –voy acabando...

El president

Concreti les preguntes. Ja sé que té un castellà perfecte, però concreti les preguntes perquè...

Sergio Santamaría Santigosa

Es evidente que va a tener la posibilidad de explayarse...

El president

Ho dic per equanimitat amb la resta de grups, no és pel compareixent.

Sergio Santamaría Santigosa

...pero, como digo, me parece que esto merece más allá de una explicación sobre una correcta gestión en el ámbito que usted ha venido desempeñando.

Le hago también –le hago también–, lógicamente, una última pregunta, si usted recibió ese legado de su abuelo y dice que no lo ha regularizado y dice que no tiene cuentas en el extranjero, si nos explica qué fue de ese legado también se lo agradeceríamos.

El president

Gràcies, senyor Santamaría. Senyor Pujol Ferrusola, quan vulgui.

Oriol Pujol Ferrusola

En relació a la deixa, senyor diputat., ja ho he explicat a tots els diputats que han intervingut abans, entenc que no hi ha res més a afegir. Insisteixo, jo no tinc diners a l'estranger, jo no he regularitzat perquè no em pertocava regularitzat, qui ha estat gestionant la deixa en el seu conjunt donarà les explicacions, però on ho ha de fer primer i abans és en el Jutjat d'Instrucció número 31. I jo crec que vostè ho entendrà, per un motiu que no sé si això em dóna nepotisme o no em dóna nepotisme, jo tinc el meu pare imputat per aquest tema, tinc la meua mare imputada per aquest tema, i tinc quatre germans imputats per això. les explicacions allà on pertocuen.

Jo no sé si sóc un hàbil parlamentari o no, francament, no m'hi he considerat mai –no me n'he considerat mai– però sí que he intentat ser, i aquestes vegades he pecat d'això, bastant clar –bastant clar– i de dir el que penso i, per tant, de defensar, doncs, les meves tesis. I li haig de dir obertament i sincerament, és a dir, vostè no m'ofèn a mi tractant-me de nepotisme, no m'ofèn, si la seva intenció era venir aquí i provocar-me una mica no m'ofèn, perquè el que no acabo d'entendre és com a vostè no se li cau la cara de vergonya de venir aquí a explicar això quan la presidenta del seu grup parlamentari aquest Parlament se'l passa pel clatell...

Sergio Santamaría Santigosa

Usted sabe que esto es mentira.

El president

Senyor Santamaría, està responent el compareixent.

Oriol Pujol Ferrusola

Llavors, que algú ens escolti, escolti...

Sergio Santamaría Santigosa

En qualquier caso le rogaría...

El president

Senyor Santamaría, senyor Santamaría, si us plau, al final per al·lusions tranquil·lament les demana i li seran concedides...

Oriol Pujol Ferrusola

Ara em pertoca a mi, però em sorprèn –em sorprèn– que, a més a més, sent senadora parlamentària al Senat de Madrid, a Corts Generals, representant tota la cambra, es continuï negant a comparèixer. I si vol parlar de nepotisme, vaja, a mi la llista de tot allò que afecta el Partit Popular, escolti, ni el senyor president de la comissió tindria prou paper blanc perquè escrivís noms, cognoms i casos. Em sorprèn bastant el coratge en què vostè aquí ve a parlar de nepotisme, em sorprèn bastant –em sorprèn bastant.

Vostè em demana un toc d'humilitat. Bé, jo potser no li agrado, jo sóc molt conscient que jo a vostè faci el que faci no li agradaré –faci el que faci no li agradaré–, fins i tot m'atreveixo a dir, ho dic perquè vaig tenir molta relació amb el seu partit jo, vam estar governant a Catalunya durant dos anys conjuntament, eh?, però ja es notava en aquell moment que féssim el que féssim no els agradaríem a vostès, probablement perquè estem a les antípodes, eh? No ho porto al terreny personal, eh?, al terreny personal jo no sé si a vostè jo li agrado o no li agrado, no ho sé, però el que jo defenso és evident que vostè no ho suporta –no ho suporta–, no sé si se li regira l'estómac o no, però no ho suporta. Llavors, no em demani que parli amb humilitat quan resulta que el que passa de veritat és que res del que jo li digui a vostè el satisfarà, res. (*Veus de fons.*) No inténtelo, no, vostè ha vingut a fer preguntes i li és igual les respostes. La prova, sap on l'hem tingut la prova? Que vostè ha deixat anar, no sé quants minuts ha disposat, set minut, set minuts «pom», ja no esperava respostes, vostè no esperava respostes, vostè el que volia era fer les preguntes, eh?, i continuar engruixint part del xou, etcètera, i fer el seu míting.

Però una mica de contenció, perquè, calar insisteixo, eh?, la presidenta del seu grup parlamentari gira l'esquena a aquest Parlament, i ho vull dir amb molta solemnitat perquè és que és molt greu. Aquí hi havia dubtes de si nosaltres vindríem o no vindríem, si tots els Pujol vindríem o no vindríem, si respondríem, no respondríem, aquests dubtes s'han estat generant, s'han estat publicant coses, etcètera, i el que em sorprèn que amb una certa alegria ja ens hem posat a l'esquena que, bé, [#]. La senyora Alicia Sánchez-Camacho, requerida en aquest Parlament, es pot permetre el luxe de no venir. Déu ni do!

Dinamització empresarial. Dinamitzador empresarial jo no en sóc, jo fins ara he estat polític, no sóc cap dinamitzador empresarial, si li parlo d'empreses és perquè part de la meva responsabilitat en el Govern, la Secretaria General d'Indústria, o després en aquest Parlament a les comissions d'Indústria vaig compartir comissió amb alguns companys seus del partit i amb alguns que estan aquí, eh?, era la del tema industrial. Però no m'he limitat a això, si vol ens estenem llargament en el tema del comerç o ens estenem llargament en el tercer sector o en el món dels discapacitat o en el món de la sanitat, ens podem estendre en el que vostè vulgui, era la feina que jo tenia, la que em, pertocava de fer. Si l'he fet bé o malament són els meus companys de partit a qui pertoca de jutjar-me.

Em deia, perdó, em deia, una cosa que he escoltat varies vegades «tots els fills del meu pare, per entendre'ns, treballen amb l'administració.» Me'ls podran dir? Jo, pensant-ho, eh?, fredament, que treballin a l'administració i que cobrin de l'administració en conec tres: el meu pare era president de Catalunya i tenia un sou, jo era diputat al Parlament de Catalunya, i tenia un sou, i fa una estona hi ha hagut aquí asseguda, em sembla, la meva germana Marta, que treballa no per la Generalitat però sí per una administració local, eh?, ha tingut un sou. N'hi ha algun més?

Sergio Santamaría Santigosa

¿Josep no ha trabajado?

Oriol Pujol Ferrusola

No, escolti'm, no.

Sergio Santamaría Santigosa

¿No han tenido empresas que han contratado la administración? Por favor...

Oriol Pujol Ferrusola

Ja hi som –ja hi som...

Sergio Santamaría Santigosa

No nos tome el pelo, por favor

El president

Senyor Santamaría.

Oriol Pujol Ferrusola

Si em permet, si em permet, ni prenc... No, no, és vostè que em diu que treballen per l'administració, vostè que diu i cada vegada apareixen xifres, «sembla mentida que sis dels sets fills dels president Pujol treballen o estan a sou de l'administració de la Generalitat.» Escolti'm, no...

Sergio Santamaría Santigosa

Pero si está documentado, señor Pujol.

Oriol Pujol Ferrusola

Escolti'm, documentado què. Escolti'm, perdoni, senyor diputat, perdoni, senyor diputat...

Sergio Santamaría Santigosa

...las empresas...

Oriol Pujol Ferrusola

Em sembla que fa un moment ha estat aquí assegurada la meva germana i li ha explicat exactament quin nivell de contractes ha tingut amb l'Administració Pública.

El president

Senyor Santamaría...

Fitxer 13

Si us plau, li ho torno a demanar –li ho torno a demanar. S'entén perfectament el que diu i la discussió etimològica que hi ha. De cobrar de l'Administració pública,

no?, o treballar a l'Administració pública, que són conceptes diferents, tenir contractes a l'Administració pública. Per tant... (*Veus de fons.*) Bé, treballar com a funcionari públic i tenir contractes amb l'Administració pública diferents empreses mercantils. Això jo ho he entès perfectament. Però això d'utilitzar...

Sergio Santamaría Santigosa

No hace falta que usted se erija en defensor del compareciente.

El president

No, no, ho estic fent en defensa de vostè, precisament, del que està dient vostè. Estic intentant aclarir quina és la seva pregunta. I que concreti i que verb, subjecte, predicat. És el que estic intentant, concretar la pregunta perquè, si no...

Sergio Santamaría Santigosa

¿Me dejará que yo considere la forma más oportuna de dirigir el interrogatorio o también me lo va a marcar usted?

El president

Sí? Doncs, se li ha acabat el temps perquè porta deu minuts. És que és així. Utilitzi bé el temps, senyor Santamaría. Jo no puc fer-hi res més. No puc fer-hi res més en principi del principi d'igualtat entre els grups. Fa nou minuts i mig que parla. Jo què més haig de fer? Digui-m'ho vostè.

Sergio Santamaría Santigosa

Flexibilidad. Se trata de una comisión muy importante.

(*Remor de veus.*)

El president

Ja ho sé que és flexibilitat, però li...

Sergio Santamaría Santigosa

Usted hace gala y siempre reclama que haya flexibilidad, y parece ser que con este portavoz...

El president

Sí, però una cosa, senyor...

Sergio Santamaría Santigosa

...no le viene de gusto.

El president

No, perdoni. Set minuts del senyor Amorós, i vostè en porta nou i mig. I pot revisar..., li demano que revisi tots els vídeos de les compareixences i em digui quan no ha sigut generós amb el seu grup aquest president. Sempre que ha fet falta. I li demano concreció i que no interrompi. És l'únic que li he demanat. Però és a qui més, amb diferència..., ara mateix és la intervenció més llarga que s'ha fet en aquesta compareixença en l'abús de la generositat que els procura aquesta presidència.

Sergio Santamaría Santigosa

Se trata de facilitar los trabajos. No porque lo haga este diputado. Yo entiendo que...

El president

No...

Sergio Santamaría Santigosa

...lo debe hacer con todos.

El president

No fem diàlegs, senyor Santamaría.

Sergio Santamaría Santigosa

Pero no me ponga a mí como el que utiliza más tiempo, porque no es...

El president

Sí, li poso a la llum de la ciència matemàtica del cronòmetre.

Sergio Santamaría Santigosa

En cualquier caso creo que no se trata de contar el tiempo con tanta precisión. Se trata de esclarecer y arrojar luz sobre este asunto.

El president

Li sembla poca precisió de cinc minuts a nou i mig? Li sembla poca precisió quatre minuts i mig més?

Sergio Santamaría Santigosa

A mí me parece, señor presidente...

El president

Bé, és igual.

Sergio Santamaría Santigosa

Me parece que una...

El president

S'ha acabat el debat.

Sergio Santamaría Santigosa

...comparecencia de esta naturaleza exige poder entrar...

El president

És obvi que compartim aquesta reflexió.

Sergio Santamaría Santigosa

...a fondo de la cuestión y no andar apercibiendo permanentemente de que se le acaba el tiempo a uno.

El president

Permanentment?

Sergio Santamaría Santigosa

Porque así no se puede...

El president

Permanentment no.

Sergio Santamaría Santigosa

...realizar ni se puede llevar a cabo un buen trabajo de investigación. Me parece.

El president

O suspenc la sessió i vostè i jo tenim una conversa ara mateix, no?, on calgui, o...

Sergio Santamaría Santigosa

Haga lo que crea oportuno.

El president

És que em sembla que, no?, està excedint en tots els paràmetres dels treballs d'aquesta comissió. Li ho dic molt sincerament i amb l'honestedat habitual. Em sembla que no té cap sentit ni cap justícia el que vostè està fent ara mateix. I aquí estem fent uns treballs, efectivament, i sempre s'ha sigut generós –sempre s'ha sigut generós. I li demano que no utilitzi la paraula...

Sergio Santamaría Santigosa

Yo le rogaría que calificara mi forma de conducirme, porque me parece francamente injusto que usted diga que yo entorpezco los trabajos de la comisión, porque es algo que es radicalmente falso.

El president

És que jo no he dit això en cap moment. Jo quan he dit això? (*Veus de fons.*) No, jo no he dit això. (*Veus de fons.*) Llavors, li dono la paraula al compareixent perquè acabi el torn de les seves preguntes, i li demano que deixi acabar el compareixent i acabem aquí el seu torn i prosseguim amb els treballs de la comissió i amb la resta d'opinions dels grups. Senyor Pujol Ferrusola...

Oriol Pujol Ferrusola

Bé, jo lamento que es produeixi aquesta situació. En tot cas, jo he respost com creia que havia de respondre, vist el to de la pregunta. Insisteixo que detecto en aquesta comissió més ganes de fer preguntes que d'escoltar respostes, eh? No ho dic només per la meva compareixença en concret, sinó per les que he anat podent seguir fins ara.

Com que hi havia algunes coses que vostè també em deixava dites..., si jo dirigeixo, emparo o coordino amb afany de lucre personal això, la xarxa de les ITV. La resposta és no. Ho vaig fer davant del jutge, li ho torno a dir a vostè directament. M'he permès allargar-me una mica en les primeres intervencions amb algun altre diputat explicant el sorprenent a vegades de l'acusació, és a dir, si la meva intenció era un tràfic d'influències per intentar aconseguir una estació d'ITV. Jo li ho haig d'explicar amb molta sinceritat i per no allargar-me massa. El tema de les ITV és de tal complexitat que dona per molt, però hi ha un moment que es

produeix un increment de la litigiositat entre operadors i en relació amb el Govern, que és quan el tripartit treu el concurs de noves estacions d'ITV. Es produeix l'any 2010. Però curiosament no les treu totes. Del pla territorial que es derivava del decret que al seu temps es derivava de la llei que es va aprovar en aquest Parlament l'any 2008, s'aproven dotze noves estacions, de les quals al concurs que al seu dia va fer el tripartit només en va treure sis, i en va deixar sis per donar.

Li ho dic perquè si sóc tan poderós i hi ha tant nepotisme potser –dic jo, eh?, i sent molt malpensat– el més fàcil hauria estat que les sis que resten en algun calaix del Govern haguessin sortit a la llum, no? Amb relació a les ITV això.

Vostè em deia una cosa de la precocitat. Miri, la precocitat deu ser-hi per a tot, perquè amb la mateixa precocitat que jo vaig fer un munt de coses, de les quals em sento orgullós i que les vaig fer mai sol, sinó acompanyat dels companys de partit, doncs, miri, ja no les puc fer. També dec ser molt precoç en això, no? Vostè això curiosament s'ha oblidat de dir-ho, eh? També he estat molt precoç a deixar de ser diputat, no? (*Veus de fons.*) Sí, sí, es més que evident. Una altra cosa seria saber com és que s'ha produït això amb tanta precocitat també, no? Però, bé, suposo que això és una altra pregunta.

I si em permet acabar, li diria que les meves responsabilitats institucionals en el Govern, que efectivament van ser la Direcció General d'Afers Interdepartamentals, en el Departament de Presidència, prèviament al gabinet tècnic –prèviament al gabinet tècnic–, i després d'estar a l'Ajuntament de Barcelona, a més a més amb alguns que aquí hi eren vam estar a l'oposició, amb una responsabilitat en el departament d'indústria... Però jo aquesta responsabilitat la tenia. I, per tant, m'ofèn una mica que vostè em digui que per incidència paterna. No, la responsabilitat la tenia jo. I avui li puc dir..., al senyor Jordi Pujol avui li dic «el meu pare». Però tots vostès són testimonis que durant tota la meva vida política mai –mai, mai, mai– m'he dirigit al meu pare com el meu pare. Era el president o l'expresident. Mentre jo he fet política, el meu pare ha estat el president. Perquè sé que l'he compartit políticament no només amb els companys del partit, sinó amb molts de vostès, i amb la major part de catalans, que se l'han sentit seu, havent-lo votat o no havent-lo votat. I per això sempre m'hi he referit com a president –sempre. Li pot semblar un matís, però que confio que per algú no hagi passat per alt. Avui és la primera vegada que en seu parlamentària al meu pare li dic «el meu

pare», perquè jo ja no sóc polític i ja ho puc fer. Però mentre ho he estat, no només he entès que ell era el president, sinó que les responsabilitats que jo tenia les tenia jo.

I una altra forma d'entendre-ho va ser quan el president Mas –el president Mas–, quan em fa el traspàs dient-me: «T'has d'encarregar del grup parlamentari, has de ser el president del grup parlamentari», em diu: «Oriol, i te'ls has de guanyar, com ho hem fet tots.» Me'ls dec haver guanyat més o menys, això ja ho diran ells, que són aquí presents. «Te'ls has de guanyar.» I això és el que he fet jo cada vegada que he tingut una responsabilitat política: intentar-me guanyar aquella responsabilitat i la tasca que m'encomanaven.

Sergio Santamaría Santigosa

Presidente, por alusiones. Usted me comentó que podía hacer una breve intervención.

El president

Trenta segons, senyor Santamaría.

Sergio Santamaría Santigosa

Treinta segundos. Mire, señor Pujol, ustedes, su grupo parlamentario, su movimiento político, tienen una obsesión enfermiza con Alicia Sánchez-Camacho. Ustedes, su grupo parlamentario, votaron en contra de la creación de una comisión de investigación para esclarecer las escuchas ilegales que se estaban produciendo en Cataluña. ¿Y ahora me viene usted a decir que la presidenta del Grupo Parlamentario del Partido Popular no asume sus responsabilidades? Son ustedes los que han impedido que esto pueda esclarecerse. Por tanto, también le recomiendo que, dado que ha dejado de ser político, el «y tú más» se lo puede también guardar en el bolsillo.

El president

Gràcies, senyor Santamaría.

Oriol Pujol Ferrusola

Jo no sé si això em dóna torn també.

El president

Li dóna torn, efectivament.

Oriol Pujol Ferrusola

No? Vostè mana, eh?

El president

Sí, sí, dóna torn. Trenta segons igualment, senyor Pujol Ferrusola.

Oriol Pujol Ferrusola

Miri, jo crec que acaba de delatar-se vostè en el seu estil de fer política. I no dic el seu personal, eh?, per entendre'ns. Això és com un motlle amb el qual actuen la major part de representants del Partit Popular. És una manera determinada de fer política, un estil de fer política, que jo no comparteixo gens ni mica, ja li ho dic ara. Més enllà de les aproximacions o les distàncies ideològiques que vostè i jo o el Partit Popular i jo puguem tenir, el que no comparteixo de cap manera és l'estil de fer política, la manera de fer política.

I per què li dic això? Perquè vostè no només passa per alt que la seva presidenta, la senyora Alícia Sánchez-Camacho, continua negant-se a comparèixer quan ha estat requerida en aquest Parlament, sinó que a més, bé, doncs, es va revoltar i vostè mateix quan el dilluns passat el meu germà entregava una còpia, sembla, de l'original. Jo ho desconec perquè ni ho he sentit, però, sembla, de l'original. Vostès van alçar el crit al cel. No sé si és un gran exercici de transparència o no.

Però amb relació a aquesta forma de fer política, que permet que després alguns dinars s'enregistrin, jo li diré el següent. Miri, jo he estat secretari general de Convergència. I a un secretari general d'un partit –de tots, però en el cas d'un partit important– li arriba molta informació –molta– i molts comentaris i molts rumors i moltes coses que segurament no són certes, també és veritat. I un ha de saber destriar el gra de la palla. Fa uns anys enrere va arribar una senyora mexicana que tenia tot un seguit d'informació, que es referia a una persona relativament important d'aquest país, i ni tan sols vam voler saber exactament de què es tractava. Vam agafar aquella informació d'aquella senyora mexicana i la hi vam donar directament a l'implicat, un altíssim dirigent del seu partit –del seu partit.

Però en aquesta mateixa línia em permet que li digui que, miri, jo sóc..., conec bastant bé... Això de les amistats jo ja és un terreny en el qual no voldria entrar,

perquè hi ha..., bé, si algú vol parlar d'amics primer que em defineixi amiatat. Però conec força bé una persona que ha tingut durant bastant temps una relació sentimental amb la senyora Alícia Sánchez-Camacho. Sap què passa? Sap què els diferencia a vostès de nosaltres i de mi? És que en la meua forma de fer política a mi no se m'ha ocorregut mai –a mi no se m'ha ocorregut mai– quedar amb aquesta persona, amb un «florero» o sense «florero» davant, no se m'ha ocorregut mai quedar amb aquesta persona que ha tingut una relació sentimental durant un cert temps amb la senyora Alícia Sánchez-Camacho i preguntar-li si les parets són roses, són blaves, tenen *azulejos* o no *tienen azulejos*. No se m'ha ocorregut mai. Entén la diferència? Entén la «petita» diferència?

El president

Gràcies. (*Sergi Sabrià i Benito demana per parlar.*) Senyor Sabrià?

Sergi Sabrià i Benito

Deu segons per aclariments.

El president

Per aclariments...

Sergi Sabrià i Benito

Respecte a una referència que s'ha fet sobre la compareixença de la senyora Camacho i com a president de la Comissió d'Asser Institucionals. Sí?

El president

Sí. Trenta segons.

Sergi Sabrià i Benito

Només per aclarir que la compareixença de la senyora Camacho es va votar, se li van suggerir una sèrie de dates perquè pogués comparèixer, no va respondre cap d'aquests suggeriments. Finalment, se la va convocar i no va venir. Per tant, que quedi clar i que no ho barregem això amb altre tipus...

Sergio Santamaría Santigosa

Señor presidente, a mí...

Sergi Sabrià i Benito

...de comissions o altres temes que no tenen massa a veure.

El president

Senyor Sabrià, jo els comunico que la senyora Alícia Sánchez-Camacho sí que s'ha comunicat amb aquest president fa deu dies i em va comunicar que està disposada a..., que és obvi que vindrà a comparèixer. I ara sí que ho deixarem.

Sergio Santamaría Santigosa

No, no, pero, por tanto, señor presidente, agradecería que no se desviara la atención y que no se dijeran mentiras tan alegremente, tanto por parte del compareciente como por parte del...

El president

Senyor Santamaría...

Sergio Santamaría Santigosa

...interviniente.

El president

Senyor Santamaría...

Sergio Santamaría Santigosa

Porque la actitud de la señora Sánchez-Camacho es colaborar con esta comisión de investigación, que el objeto es la corrupción política, señor Pujol, y no otras cuestiones que a usted le gusta...

El president

Sergio, senyor Santamaría...

Sergio Santamaría Santigosa

...poner sobre la mesa.

El president

Si us plau, no faci debats.

Sergio Santamaría Santigosa

Dé usted explicaciones...

El president

Senyor Santamaría...

Sergio Santamaría Santigosa

...y no se limite a hacer acusaciones.

El president

Senyor Santamaría, suspenc la sessió, eh? Li ho dic de veritat. I jo recorro a la generositat. No em faci recórrer a l'autoritarisme perquè no hi crec, però també ho sé fer, eh? Li recomano que no em posi a prova. I el que acabo de dir abans de la seva intervenció és precisament el que vostè indicava. És el torn del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. L'il·lustre diputat Marc Vidal.

Marc Vidal i Pou

Gràcies, president. Senyor Oriol Pujol, tingui vostè bona tarda. Vostè ha començat dient que sempre ha donat totes les explicacions i que venia amb l'actitud de col·laborar.

Jo entenc que en tots aquells temes en què vostè imputat si li preguntem si ha fet malifetes o no, si és bo o dolent, lògicament ens dirà que no, que no ha fet res i que tot és en positiu. I lògicament la seva versió, que està en el seu dret de fer-ho, té la mateixa validesa que les suposicions que puguem fer els altres perquè està sota judici. Però, en canvi, sí que podria col·laborar en una cosa en què està imputat i en què s'ha negat repetidament. Respecte de la deixa, em refereixo.

Jo només li vull preguntar... Les seves germanes han declarat en el Jutjat 31 que la deixa es reparteix en set parts. Si m'ho confirma o si no m'ho confirma. Només li volia preguntar això per tenir-ho clar, perquè no he entès massa tota aquesta cosa que vostè diu: «Tinc la deixa a dintre...» Bé, en fi, confirma el que han declarat les seves germanes, sí o no?, en el sentit que es va repartir en les vuit parts iguals.

Oriol Pujol Ferrusola

Com que no sé què han dit les meves germanes no li puc..., em sembla que només he parlat d'una germana i sí que ha vingut aquí i...

Fitxer 14

...estona, però respecte a això no ho he pogut veure.

Marc Vidal i Pou

Jutjat 31 –jutjat 31.

Oriol Pujol Ferrusola

Ah, està al jutjat 31? Doncs...

Marc Vidal i Pou

Han declarat això que li dic, que es va repartir en parts iguals entre la seva mare i els set germans. Han dit això.

Oriol Pujol Ferrusola

Bé, jo respecte a la deixa, li dic el mateix que he dit a tots els diputats, i amb vostè no faré una excepció.

Marc Vidal i Pou

No, però és tan senzill com dir-me sí o no, si confirma o no em confirma...

Oriol Pujol Ferrusola

Respecte a la gestió de la deixa –respecte a la gestió de la deixa– hi ha un procés judicial en marxa prou incipient, amb declaracions encara, per entendre'ns, pendents de fer-se. És massa, m'atreviria a dir fins i tot, recent i massa embrionari tot plegat com perquè no es produeixin les declaracions cabdals que s'han de produir. Ho he dit a tots, i li ho torno a repetir a vostè. Per tant, aquesta es farà el dia 26 de març, i em sembla que vostè va ser testimoni en directe de quan això ho pronunciava el que ha estat gestor d'aquesta deixa, que és el meu germà, i ho va sentir vostè dilluns passat.

Marc Vidal i Pou

Si, sí, jo només li demanava una confirmació del jutjat 31, per mostrar la seva bona voluntat a col·laborar, que ja es veu.

Escolti, vostè ha estat des de l'any 93 formant part d'un piló de càrrecs del Govern i de Convergència, és a dir, del seu partit, per tant, vostè és un observador privilegiat del que pot haver passat al llarg d'aquest temps en tot això que estem

parlant en aquesta comissió, és a dir, de les relacions entre el món públic i el món empresarial, per dir-ho d'alguna manera, allò que en diem corrupció. Com vostè sap, aquestes comissions no pretenen ni demostrar fets ni buscar culpables, sinó descriure què ens ha passat per arribar on som. Què en pensa vostè? Quina és la seva visió de què ens ha passat perquè surtin a la llum tants casos de corrupció, alguns vinculats amb vostè o amb els seus germans, d'altres amb d'altres partits. Què en pensa? Perquè hem arribat fins aquí? És una pregunta, ja ho veu, perquè si li pregunto si és bo o dolent, em dirà que és bo.

Oriol Pujol Ferrusola

No sabia dir-li ara exactament. Perquè, sap què passa? Jo tinc una sospita, però entendre... No se m'enfadi, eh?, senyor diputat, però entendre que no li digui, perquè la vaig dir alguna vegada en algun mitjà de comunicació i no va agradar gens, no? Que té a veure amb què jo crec que algunes de les coses, li ho dic molt, molt de passada, eh?, i que ningú digui «aquest s'embolcalla en la senyera, aquest s'embolcalla en el procés, aquest...», no, no m'embolcallo en res, eh?, però si un posa un seguit de fets a l'agenda, a l'agenda crua, vostè agafa una agenda, posa fets que han anat passant, posa fets que han anat passant des del #(0:02:33) polític, posa fets que s'han produït al costat de tot això, bé, veurà coincidències.

Tregui'n vostè la seva conclusió. Només posant-ho damunt de l'agenda. Jo l'he treta, la meva conclusió, però entendre que en la mesura que no sóc polític i no em pertoca, això són vostès que han de discernir, debatre, continuar investigant, suposo, i arribar a la conclusió de per què. Jo crec que li dono una pista prou important. Agafi una agenda en blanc, ubiqüi fets importants que s'han produït en aquesta cambra, en aquest país, durant els darrers anys –anys– i a partir d'aquí, en paral·lel, just per sobre o just per sota, faci-ho com vulgui, col·loqui fets susceptibles que la política està embrutida, per dir-ho «carinyosament». I jo crec que tindrà alguna pista.

Marc Vidal i Pou

M'està dient el discurs clàssic que és un atac a Catalunya, diguem-ne, eh? Més o menys vindria a dir-me això, eh?

Oriol Pujol Ferrusola

No, no, jo li dic que prengui vostè la seva conclusió, però faci-ho.

Marc Vidal i Pou

Del que vostè diu és la conclusió que trec.

Oriol Pujol Ferrusola

No, jo li suggereixo, senyor diputat, faci l'exercici. Faci'l –faci'l– ja està.

Marc Vidal i Pou

Sí, sí. Escolti'm, en la seva dilatada carrera, vostè alguna vegada ha assistit als consells de govern, o ha participat en alguna deliberació d'aquests consells de govern?

Oriol Pujol Ferrusola

A les reunions de govern, no. Deixi'm pensar, però... No, que no fos requerit algun dia per..., sent secretari general d'Indústria... No. No, no.

Marc Vidal i Pou

Ho dic per desmentir-me el «diuen, diuen, diuen». Diuen que sí, que vostè de tant en tant apareixia per allà, als consells de govern, i tal. Per tant, si m'ho desmenteix, ja està bé. Perquè vostè...

Oriol Pujol Ferrusola

Perdó. No, no, no. No, no, no. No. El meu dubte ha vingut bàsicament per si en algun moment, passa a vegades que per algun tema molt sectorial hi ha una informació que el conseller o la consellera de torn es fa acompanyar de directors generals o el secretari del departament. Jo vaig ser secretari general d'Indústria, i estava intentant fer memòria de si en algun moment havia acompanyat el conseller, i no ho recordo, no. No.

Marc Vidal i Pou

Vostè no considera que ha entrat en política gràcies al seu pare, per dir-ho d'alguna manera.

Oriol Pujol Ferrusola

Home, sí, absolutament. Si el meu pare i la meva mare no m'haguessin parit, segur que no hauria entrat en política, senyor diputat.

Marc Vidal i Pou

Vostè creu que el seu pare volia que fos el seu legítim successor, diguem-ho així, que és el que ha aparegut en els mitjans, o havia de ser el seu germà...

Oriol Pujol Ferrusola

Miri, sóc l'únic germà a casa meva que es va dedicar a la política, com molts de vostès, i probablement, doncs..., algú podria pensar que això s'havia d'haver acabat amb el meu pare.

Marc Vidal i Pou

Això què vol dir?

Oriol Pujol Ferrusola

Això, dedicar-se a la política, dedicar-se al país, les hores, els caps de setmana, les nits, tota aquesta vida que vostè coneix perquè també la fa, estic convençut que també la fa, i molts dels diputats que estan aquí presents. És una vida que malgrat que mai és observada amb detall, el nivell de dedicació i d'entrega que fan, doncs, bé, és una entrega molt forta –molt forta– i que jo l'he feta durant molts anys, però que ara ja no la faig.

Marc Vidal i Pou

Escolti, des de quan coneix el senyor Mas? Perquè sap que s'ha dit que vostè o els seus germans van aconsellar el seu pare que nomenés el senyor Mas com a persona de confiança. És cert això, o senzillament és fruit també de la carrera política d'ell? Creu vostè que el senyor Mas se l'està traient de sobre en aquests moments? Perquè també ha sortit a la premsa. Ja veu que li pregunto coses molt concretes, perquè de temes dels altres... Està marcant distàncies amb la família Pujol el senyor Mas?

Oriol Pujol Ferrusola

Això li ha de preguntar al senyor Mas, no?

Marc Vidal i Pou

Com que li va preguntar per la amistat amb el seu germà, i després el senyor Mas va dir exactament al revés, penses: «Aquí hi ha alguna cosa que no em quadra, no ho entenc.» I era per si vostè té alguna visió.

Oriol Pujol Ferrusola

No sé, si em vol concretar la pregunta... No sé, jo no em sento en cap cas lluny del president Mas, no me'n sento –no me'n sento. Deixi'm dir-li a més a més que no només no me'n sento, sinó que a més a més, amb un punt de... Jo he pres una perspectiva que ara vostè no té. No passa res, no la té, ni vostè ni cap dels diputats aquí presents, no? Vostè estan molt ficats en el tema. Molt, molt ficats. Per tant, hi han debats, hi han les comissions, em conec la vida parlamentària i em conec la vida política, i és d'una intensitat tan gran que realment el risc que hi ha a vegades, senyor diputat, és que un es mira el melic estrictament des del punt de vista de la política, no? Jo ara, des de fa uns mesos, això m'ho miro amb una certa distància.

Doncs, li haig de dir amb franquesa, amb la distància, és la meva opino, eh? –és la meva opinió– la política no és el desastre que es pinta, des del meu punt de vista. La política que li afecta a vostè. Però també des de la distància m'atreveixo a dir-li que el president Mas és més sòlid del que a vegades l'has pogut veure, veient-lo entrar i sortir dels despatxos, o en les sessions de control, on tots veiem una mica la persona, no? En la distància potser veus menys la persona i veus menys, deixi'm dir-ho així, la potència. Jo no vaig decidir que el senyor Mas fos president o fos l'ungit. Jo això no ho vaig decidir. Molt probablement...

Marc Vidal i Pou

El seu germà Jordi, diuen.

Oriol Pujol Ferrusola

No, no, ni el meu germà Jordi. Jo li desmenteixo ara categòricament. Ni el meu germà Jordi –ni el meu germà Jordi. Jo entenc que vostè potser volia alimentar una llegenda popular...

Marc Vidal i Pou

No, no, volia que m'ho desmentís precisament.

Oriol Pujol Ferrusola

No, no, doncs, miri, aprofito i li ho desmenteixo.

Marc Vidal i Pou

Perfecte.

Oriol Pujol Ferrusola

El senyor Mas és la conseqüència d'un projecte polític col·lectiu, articulats per gent, bàsicament articulats al voltant de Convergència, però no només de Convergència Democràtica de Catalunya, no només, i en el qual el senyor Mas, aleshores Artur Mas, ja evidencia formes, maneres, capacitats, que molts de vostès probablement en aquell moment no veien.

Deixi'm dir-li alguna cosa potser en aquest sentit, i no se m'ho prengui malament, eh? Fins i tot, recordi vostè, perquè ho recordarà, que al principi de tot es feia una mica de conyeta en relació al senyor Mas, es feia una mica de conyeta en relació al president, quan no era president encara, eh? I li posaré un bon exemple. Miri, a les parodies televisives que es feien del president Mas, el dibuixaven com un robot, com una cosa prefabricada, com una cosa, per entendre'ns, gairebé sense massa ànima ni massa sentiment, com una cosa molt, molt estrictament tecnòcrata. Aquest era el dibuix que es feia l'any 2003, 2004, 2005. Alguns de nosaltres, molts, tots els que estan aquí asseguts, tots, i jo també, sabíem que això no era així. I m'atreveixo a dir, sap o apareix –a parer meu, i jo crec que això ho compartim– la potència d'un home que després esdevé el president de Catalunya, i que empeny i ajuda a empenyer cap al camí on som ara presents? Apareix a l'oposició. No que es forgi a l'oposició, fixi's, no li estic dient que es forja a l'oposició.

Marc Vidal i Pou

Potser s'hi devia d'haver estat més anys, o com?

Oriol Pujol Ferrusola

Bé, vostè ho hagués desitjat –vostè ho hagués desitjat. Però fixi's que el tema, el tema és que la forja de la capacitat ja hi era, però l'aparença, l'aparició, perquè és el seu tarannà, es produeix de veritat en els anys d'oposició. És en els anys d'oposició on el senyor Mas passa a ser Artur Mas, i després president Mas. I m'atreviria a dir-li en aquest sentit, i ja posats a desmentir llegendes, que al president Mas ningú li ha regalat res –ningú– s'ho ha hagut de guanyar tot sol.

Marc Vidal i Pou

Molt bé. Canviem de tema, si de cas. A vostè se l'acusa d'haver cobrat irregularment, ja ho sap, a través de la seva esposa, per la no deslocalització de

Sony, Sharp i Yamaha. Sense valorar si és o no irregular, vostè em sabria dir quant va cobrar Alta Partners per assessorar aquestes deslocalitzacions? Perquè he vist llocs on deia 5 milions, llocs que diuen 3,2. Vostè ho sap?

Oriol Pujol Ferrusola

No, no ho sé.

Marc Vidal i Pou

No en té ni idea.

Oriol Pujol Ferrusola

No ho sé, no ho he preguntat.

Marc Vidal i Pou

Ni la part d'aquesta que es va quedar la seva esposa, diguem-ne.

Oriol Pujol Ferrusola

Sí, no, la meva...

Marc Vidal i Pou

Es parla de mig milió.

Oriol Pujol Ferrusola

No, no, la meva dona va fer una factura de 200.000 euros.

Marc Vidal i Pou

Dos-cents mil.

Oriol Pujol Ferrusola

Això sí que se sap, i deu constar en el sumari, em sembla, vaja. Jo ho he llegit en el sumari.

Marc Vidal i Pou

Vostè sap en què va consistir aquest assessorament, per cobrar 200.000 euros?

Oriol Pujol Ferrusola

Ho he explicat abans.

Marc Vidal i Pou

Sí, però no m'ha quedat massa clar, perquè, sap què passa?

Oriol Pujol Ferrusola

En la mesura... Ah, perdó.

Marc Vidal i Pou

No, no, és que hi ha dos empleats d'Alta Partners que declaren al jutge que no han vist mai Anna Vidal en les dependències de l'empresa. Parlem de Sharp, eh? I la fiscalia considera que les feines facturades per la seva esposa són inexistents, són superficials o les han fet altres empleats. Clar, aleshores, jo no sé a qui creure'm, perquè la fiscalia deu merèixer alguna consideració al respecte de les seves investigacions. No sé com ho veu vostè això.

Oriol Pujol Ferrusola

Bé, jo no dic que no mereixi consideració i atenció, però precisament per a això hi ha un judici obert. Perdoni –perdoni– m'he equivocat, per això hi ha una instrucció oberta, per veure si hi ha prou indicis i prou fonaments respecte a una afirmació tan clara i tan contundent, que és com dir: «Aquesta senyora no ha fet res des de l'any 2000.» Ho dic perquè si s'ho llegeix tot... És a dir, és tot en qüestió que li posen, tot. Tot és tot.

Llavors... Perdoni, eh? I anant concretament a la tasca de Sharp, en la tasca de Sharp, en la mesura en què el senyor Sergi Alsina, conjuntament en aquest cas amb la gent de Sony-Ficosa, havia desenvolupat amb èxit, des del meu punt de vista amb èxit, per què?, perquè no és una deslocalització sinó que és una relocalització d'una empresa que altrament se n'hagués anat, de 950 treballadors, poca broma, a Viladecavalls, desenvolupa una capacitat, o desenvolupa un producte, podríem arribar a dir, amb el qual... Un producte vol dir una capacitat d'establir el benefici del venedor i el comprador, recordi que això sempre és accions que es fan entre privats, l'Administració no hi intervé per a res, recordi-ho, no hi ha cap acte administratiu que faciliti que uns senyors comprin i els altres venguin, no n'hi ha cap, no és menor el que li estic dient, eh?, no n'hi ha cap, i és en aquest sentit que aquest senyor té un encàrrec de Sharp, i encarrega a diferent gent, entre ells la meva dona, a veure si em podeu localitzar perfils d'empreses que poguessin estar interessades a donar continuïtat empresarial i industrial, amb unes instal·lacions que altrament quedaran abandonades, amb una gent que altrament

quedarà a l'atur, amb una activitat que altrament quedarà aturada. I la meva dona en aquest sentit analitza diferents coses i li proposa quatre opcions, quatre, d'acord? Aquesta és una tasca que ella fa durant no sé si són tres mesos i mig, tres-tres mesos i mig, i és una tasca i una feina que li entreguen i li encarreguen, i després ell continua. I això no es materialitza fins més endavant.

Marc Vidal i Pou

Clar, sap què passa? Que per una banda vostè tutela la deslocalització de Sharp, i mitjança per posar en contacte el president Mas en aquestes converses amb el grup Firsà. Per l'altra, la seva esposa cobrava d'Alta Partners per les feines, etcètera, que va guanyar aquests diners que vostè ha dit. És clar, miri, nosaltres veiem versemblant la versió dels jutges instructors i la fiscalia, en el sentit que els pagaments a la seva esposa serien comissions que el seu amic Sergi Alsina li pagava a vostè pels serveis polítics prestats. És una versió que fa el jutge instructor, i que nosaltres ens la podem creure. Que de fet, vostè diu, i sempre s'ha dit, que l'objectiu era preservar els llocs de treball, però és clar, vostè sap que més de 580 persones i de famílies es van quedar sense feina. D'acord, es van salvar unes quantes, però al final van haver-hi persones que van perdre la feina.

Miri, sap què crec? Que vostès van cobrar perquè aquestes empreses marxessin sense massa soroll. Jo crec que..., és a dir, sense perjudicar la marca. I això té un preu si es paga a qui té immillorables relacions. I els llocs de treball perduts, doncs, és clar, danys colaterals. No sé si pot ser o no pot ser, és clar, pot ser fruit de la meva mentalitat massa escalfada a aquestes hores.

I ho dic perquè independentment que en això hi hagués una qüestió delictiva o no, aquest és un fet políticament rellevant. Perquè si el resultat és prioritzar el benefici i els interessos empresarials, i no el d'evitar pèrdues de llocs de treball, bé...

Fitxer 15

estem davant del *business-friendly* que suposo que li deu sonar.

Escolti'm, una altra cosa, perquè al final no li he fet cap pregunta. De les transcripcions de els converses entre vostè i Sergi Alsina que figuren en el sumari. No les hi llegiré, però tinc un dubte. Per què volien deixar al marge del procés

aquest..., estem parlant del senyor Germà Gordó, que en aquell moment era secretari del Govern, per què els molestava la gestió del senyor Gordó –segons les converses, eh?

I n'hi ha una altra en què qualifica l'aleshores conseller Francesc Xavier Mena de «burro», de «desgracia» per no ser més dur amb els sindicats de Yamaha. No ho sé, expliqui'm, a veure, si va ser un mal moment, o per què ho feia, això, en aquestes converses?

Oriol Pujol i Ferrusola

Miri, començo ara pel final, i per aquestes dues últimes que em plantejava. És un pèl arriscat, eh?, per part meva, per part seva és lògic que ho preguntí així, però és un pèl arriscat per part meva respondre-li una pregunta amb relació a una conversa sense context. Jo he fet una declaració judicial. Vaig estar tretze hores declarant, l'abril del 2013. Vaig dues hores i mitjan declarant davant del jutge, l'abril del 2014. I totes eren amb relació a pregunta com les que em fa vostè. Per tant, vostè està més en la línia d'una investigació judicial que no pas d'una comissió d'investigació, per entendre'ns, buscant responsabilitats polítiques. Però bé, si vostè ho vol fer així. Li suggereixo, en tot cas, que es llegeixi les meves respostes...

Marc Vidal i Pou

De...

Oriol Pujol i Ferrusola

...perquè en el sumari existeixen. Perdoni'm –perdoni'm–, perdoni'm un segon. De totes maneres, les trucades, posi-les en context. Perquè si vostè les analitza totes i les busca totes, precisament, en algun moment determinat, gent que és molt gelosa i que, amb un excés de zel cuidava que aquesta informació no fos, per entendre'ns, massa..., la paraula no és «pública», però que no correués massa, a mi em va semblar realment estrany que el conseller de la matèria en aquell moment no estigués informat. Per tant, no coincideix. I això és una altra intervenció que vostè trobaria més endavant si anés al sumari, en la qual jo els dic: «Escolteu, el que no acaba de ser normal és que el conseller de la matèria no sigui coneixedor d'un acord que està signat.

És un acord que fan els privats –és un acord que fan els privats. Li ho dic perquè, home, és important poder dir això, suposo, no?

Marc Vidal i Pou

Sí. Sí.

Oriol Pujol i Ferrusola

És un acord que fa el món privat, en el qual la gestió, perquè m'ho ha dit abans... És a dir: «Vostè tutela el president Mas.» Jo no tutelo el president Mas, senyor diputat –jo no tutelo el president Mas. Jo al president li proposo, li suggereixo coses, i ell decideix agafar-les o no agafar-les. Jo no li munto l'agenda, al president Mas. La gent pot considerar que és important veure's amb un seguit de gent, o no veure-s'hi. I ell decideix si s'hi veu o no s'hi veu. I pren decisions o no les pren. I a més a més, ho repeteixo, respecte a aquests casos concrets que hi han en el sumari, el Govern, decisions administratives amb relació a aquesta matèria no en va prendre cap. Com no en va prendre en la reunió que els senyors de Ficosa i Sony van fer amb el president Montilla el setembre de l'any 2010. Però forma part, jo crec, des del meu punt de vista, d'una forma d'actuar bastant lògica.

Hi ha una gent que, pel que sigui, decideix ressituat-se i empetitir-se en les inversions a Catalunya, i hi ha una gent que decideix engrandir-se i li van a explicar el projecte al Govern en el país on pensen continuar operant. Unes vegades es diu Montilla, el president, i d'altres vegades, o ara es diu president Mas. I jo, el que no sé és quina és la raresa. Jo no ho decideixo si el veu o no. Jo no el tutelo, el president Mas. Vostè pot interpretar el que vulgui llegint el sumari...

Marc Vidal i Pou

Sí...

Oriol Pujol i Ferrusola

...però més que la tutela és l'interès que ell mateix va manifestar aquí –el va manifestar ell mateix– d'estar al corrent... «l intentaré fer el que sigui», diu. «Ho he intentat, ho intento i ho continuaré intentant», de vetllar per aquelles coses que en el fons ens generen activitat empresarial i industrial.

Marc Vidal i Pou

Sap què passa? Que tot això que diu està molt bé, però quan el comitè d'empresa de Yamaha es mou per trobar un acord, vostè contesta: «Envieu-los a la merda i aprofiteu per rebaixar pretensions.» Déu n'hi do.

En tot cas, com que m'ha dit que no entraria..., una pregunta política: vostè va parlar personalment amb els responsables de Yamaha perquè contractessin Alta Partners? Ho dic perquè en una de les converses, vostè li diu a Alsina: «Jo sóc president del grup parlamentari, o sigui que puc fer el que creguis de cara a Yamaha.» Què va fer al final amb Yamaha? I si vostè influïa amb el grup parlamentari perquè prenguéssin decisions que suposadament l'afavorien personalment? Aquesta és una pregunta política.

Oriol Pujol i Ferrusola

No, no aquesta; n'hi han dues.

El president

Perdó. Porta sis minuts i quinze segons.

Marc Vidal i Pou

D'acord.

Oriol Pujol i Ferrusola

Vostè me n'ha plantejat dues, de molt clares. La primera és: no, jo no he influït perquè s'agafi una persona o una altra. No. Ni amb Yamaha ni amb cap altra empresa. Normalment això, a més a més, són pendents que et vénen molt donats, eh? La gent que va estar gestionant, per entendre'ns, la fallida, perquè va haver-hi un concurs de creditors, de Pioneer, per entendre'ns, jo això vaig tenir l'oportunitat de conèixer-ho, i miri, Pioneer avui, sense el nom de Pioneer, continua sent una realitat. És per posar-li un exemple concret. No estan a Barberà, és veritat. Algú dirà: «Ah, no, ja no hi són, a Barberà.» No, no, estan a Sant Esteve de Sesrovires, però és la mateixa gent, traslladada de Barberà a Sant Esteve de Sesrovires, amb un altre nom. L'empresa ja no es diu Pioneer, es diu PPT. Però posar-ho a tall d'exemple. La resposta és: «No, jo no influeixo.»

I respecte a Yamaha, en aquesta altra conversa, que vostè jo crec..., no li ho retrec, perquè realment n'hi han moltes més, i per tant això s'ha de posar en el seu context. Però, en tot cas, analitzi com va acabar l'operació de Yamaha que té la

seva gràcies. Eren 370 treballadors que estaven operant a la planta de Yamaha del Vallès, 370. D'aquests 370, el comprador, el que va comprar la planta, les naus, la instal·lació productiva, i volia que els treballadors continuessin, va oferir a tots els treballadors que volguessin continuïtat laboral. A tots. D'aquests 370, 280 hi van anar i encara hi són. La resta no hi van anar.

Però el que sí que li vull dir és que dels 370, i no és menor, això, per entendre com anaven les negociacions entre les parts, jo no en formava part. Les negociacions, entre les parts. És que els 370 treballadors que hi havien a Yamaha van quedar amb antiguitat zero –van quedar amb antiguitat zero. Què vol dir, això, senyor diputat? Que l'empresa els va pagar tota l'antiguitat. Una setmana abans que s'aprovés la Llei de la reforma laboral. Vuitanta dies per any treballat.

Pot continuar buscant talls i trucades i no-sé-què, però la realitat, que és la que a mi m'interessa... Escolti, i em sembla bé, perquè finalment l'empresa que va endavant va endavant, i Yamaha, recordi, a més a més, el complicat i tumultuós que va ser l'inici, perquè Yamaha va optar, no sé si alguns de vostès ho recorden, em sembla que sí, va optar per una marxa, al principi, un punt traumàtica. A més a més amb un argument, realment, per par de l'empresa, molt feble. Se'n va anar a França. Amb el qual..., que els costava realment molt explicar quin era l'avantatge competitiu d'estar produint a França per no estar produint a Catalunya. Era una cosa que no tenia massa...; vaja, analitzat, no tenia massa lògica. Però bé, la decisió l'havien pres ells. I la solució es troba entre privats, que decideixen posar-se d'acord i trobar aquesta solució.

Marc Vidal i Pou

Sí, sap què passa? Que llegint totes les converses aquestes, que es poden treure de context, efectivament, o no, perquè es poden llegir en el seu conjunt. Però després llegint també els informes policials, de la UDEF, que l'assenyalen a vostè directament, llegint l'informe de l'Agència Tributària, és clar, perdoni, vostè naturalment ho ha de negar, però, que em creurà que nosaltres creiem que amb delictes o sense delictes, que no ens pertoca a nosaltres, i això ja ho farà el jutge, vostè ha estat utilitzant el seu càrrec públic per a benefici particular. Benefici seu o benefici dels seus amics. Aquesta és la creença que podem treure de totes aquestes lectures. De manera legal o il·legal, no ho sé, però vostè és l'exemple del que ens ha passat en política en tot aquest temps.

De la trama d'interessos de la seva família vostè seria, vist des d'aquesta perspectiva, el facilitador. Vist des d'aquesta perspectiva sospitosa de tots aquests informes que li dic. És a dir, vostè s'ha dedicat a obrir portes a qui li ha interessat i a tancar-les a qui no li ha interessat, per a aquells que els ha convingut. Això és delictes?

I, a més a més, el que és pitjor, i em perdoni, eh?, vull dir, però ho ha fet perquè vostè era «el fill de l'amo», per dir-ho així en to col·loquial. Ja m'entén el que vull dir. Ho sento, senyor Pujol, jo no puc creure moltes de les coses que diu i m'hauré de seguir creient els documents de la fiscalia.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor Vidal.

Oriol Pujol i Ferrusola

No, només per tancar aquesta història. Bé, ho dic perquè vostè s'ha guardat la traca per al final, no? Amb un to col·loquial, amb un to col·loquial... Però bé, escolti'm, si vostè no es creu re del que dic jo. Molt bé. No es creu re del que dic jo. Per tant, vostè em ratifica amb allò que fa estona que estic dient. No ho dic de tothom, eh?, però a alguna gent d'aquesta comissió li interessa més fer preguntes que no pas escoltar respostes. Per tant, arriba un moment que vostès s'hauran de pensar també perquè ve gent, si resulta que no els creuen les respostes. No es creu re del que dic jo. Es creu tota la resta. I amb un to molt col·loquial però amb certa duresa, i m'atreveixo a dir amb un cert menysteniment, que ja li vaig veure fer inclús amb la meva mare, vostè em diu que jo em dedico, que m'he dedicat estrictament a obrir i tancar portes a gent. Amb què es basa per dir això?

Vostè em diu que m'he dedicat a obrir i a tancar portes a la gent. I amb què es basa? Ho dic perquè és la mateixa persona, i ho dic perquè el vaig seguir –el vaig seguir–, i em va saber greu per la meva mare, però sobretot em va saber greu per vostè. Com, com... –em permet?–, com va perdre els papers. I ara tinc la sensació que s'ha guardat la traca al final. Se l'ha guardada, perquè tocava guardar-se-la, suposo. I pum! «Vostè ha obert i ha tancat portes, i a qui no li ha interessat a tancat portes...» En què es basa per dir això?

Marc Vidal i Pou

Perdoni però...

Oriol Pujol i Ferrusola

Jo li puc explicar... És que em podria allargar, ja no en el món empresarial sinó en el món de l'esport, en el món de la sanitat, amb gent que fa recerca... Ho dic perquè, per exemple, fins a quin punt ens vam intentar involucrar perquè la vacuna de la RUTI pogués tirar endavant i trobar-los finançament, etcètera. O amb el retard en el pagament de les farmàcies, que... Clar, i amb tantes i tantes altres coses que ara li deu pertocar de fer, i segur que és així, al president del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Però, amb què carai es basa vostè per dir que jo m'he dedicat a obrir i tancar portes a qui a mi m'ha donat la gana?

S'ha guardat la traca per al final. Miri..., a vostè jo crec que li va passar desapercebuda una cosa. A vostè li va passar desapercebuda una cosa. Dilluns passat el meu pare va venir aquí, i en la seva intervenció inicial el meu pare va demanar disculpes pel to que havia utilitzat. Pel to. Diu, no el fons, però sí el to i la forma que havia utilitzat en la segona intervenció en la compareixença del mes de setembre. Els va passar desapercebut, em sembla. Però si no li va passar desapercebut, a mi m'hauria agradat sentir de vostè una certa disculpa amb relació a haver menystingut una persona com la meva mare, amb vuitanta anys, que ve aquí sola, a enfrontar-se a una cosa que suposadament és com un judici polític, i que es va trobar, en aquest cas, amb vostè, amb algú que la va menystenir. I tinc la sensació que ara, vostè a mi intenta fer-me exactament el mateix. Per tant, escolti'm, si li interessa més fer preguntes i fer discursos que les respostes que jo pugui fer, l'únic que li puc dir al president de la comissió és: que continuï, no?

Marc Vidal i Pou

No. Perdoni, però sí que crec que vostè ha anat tirant tota la merda que ha pogut a sobre, però no és veritat. I jo, escolti'm bé el que li he dit, i li he dit que basant-me en els informes policials i en l'Agència Tributària, s'haurien de mantenir les sospites d'això que li he dit. No ho dic jo, jo em lleigeixo els informes policials, i em lleigeixo el que diu. Res més. I els informes policials diuen que vostè coordinava, influïa, decidia, gestionava, participava dels beneficis. Escolti'm, ja està. Jo sospito i res més, i ho deixo per al seu judici.

I respecte d'allò altre, crec que no toca aquí. Sí, reconec que vaig ser, vaig fer una pregunta impertinent. Sí, és cert. I ho reconec. (*Veus de fons.*) I ja està. Vull dir, senzillament. Però em penso que no té res a veure una cosa amb l'altra, i aquí senzillament el que faig és basar-me en tot allò que li he anat preguntant i vostè no m'ha contestat, per exemple en el tema de la deixa, que no ha volgut. La resta, entenc que vostè no pot autoacusar-se, perquè si no després tindria repercussions judicials. Per tant, ho hem de posar també en tela de judici, escolti'm. Per tant, no és que no me'l cregui perquè no me'l cregui. Ja m'agradaria creure-me'l, al cent per cent. Però entenc que vostè està intentant defensar-se, també, i per tant... M'entén? És difícil poder-lo creure al cent per cent, perquè vostè està en tot el seu dret de poder-se defensar. Senzillament, li he recordat tota la documentació que existeix i que l'apunta com a sospitós.

Perdoni, eh?, senyor president.

El president

No. Gràcies, senyor Vidal. Seguim amb el torn de preguntes propi d'una comissió d'investigació, segurament l'element més important. I és el torn del Grup Parlamentari de Ciutadans, en veu de l'il·lustre diputat Carlos Carrizosa. Senyor Carrizosa, quan vulgui.

Carlos Carrizosa Torres

Gracias, señor presidente. Gracias, señor Pujol por su presencia aquí hoy. Bueno, yo creo que voy a empezar por el final, porque yo veo que ustedes los Pujol quizás siguen un patrón, que es que declaran, declaran, y entonces cuando ya el diputado ha acabado la última de las intervenciones, usted dice «y la traca se la he dejado para el final», y entonces les atiza. Usted es buen parlamentario, y sabe quién usa el último el tiempo, y entonces usted se aprovecha de eso, y después rebate y... O sea que yo ya le invito a usted a que si ha de soltar tracas, usted también, pues que lo haga durante la intervención del diputado que le habla y así podremos intercambiar los pareceres sin abusar del último turno.

Mire, yo lo primero que le diré es

Fitxer 16

Una pregunta clara: si las treintaiocho grabaciones y los cien SMS que figuran en la causa judicial de las ITV usted los ha dado por buenos o no los ha dado por buenos.

Oriol Pujol i Ferrusola

Si donar-los per bons vol dir «només he fet això», la resposta és «no». Si donar-los per bons vol dir que només m'he dedicat a això, la resposta torna a ser «no». Si donar-los per bons vol dir «es van produir, hi havia un seguit de gent que durant més de dos anys o gairebé dos anys van ser escoltats en els seus correus electrònics, en els seus SMS, en les seves trucades», i d'això se'n fa el refegit que afecta especialment el senyor Oriol Pujol, la resposta és «sí».

Carlos Carrizosa Torres

Es su voz, por tanto, oye, era usted quien hablaba.

Oriol Pujol i Ferrusola

Sí. I jo el convido, a més a més, a llegir, perquè és públic, tristament públic, però bé, totes les respostes que jo faig, ho repeteixo, després de tretze hores de declaració al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, y a l'abril del 2013, i dues hores i mitja més a l'abril del 2014. I tot això està respost. I les converses, eh?, es transmeten íntegrament.

Carlos Carrizosa Torres

Claro, como se ha dicho aquí ya, precisamente por parte del diputado señor Vidal, aquí todos esperamos que usted, pues, se ampare en el derecho de defensa que tiene, que niegue todos los hechos. Yo creo..., yo al menos particularmente no he esperado nunca que ni usted ni nadie de su familia, acosado por un interrogatorio, al final reconozca nada, porque es que es lo normal. Ustedes son personas, pues, de cierta cultura y no tienen por qué dejarse acorralar con facilidad. Y, oiga, negar cosas complicadas siempre es mucho más fácil que negar las cosas simples. Entonces, de las escuchas, pues, hay escuchas como por ejemplo: «Sergi, he hablado con Manuel Lao hijo, también he hablado con Mas, y podría ser que llame a alguno de los dos Lao» –Lao, apellido, ¿eh? Después: «Artur habló con Manel, y que los empresarios se mostraron interesados en el proyecto.» Pujol explica a

Alsina que el *president* se interesó en la operación y que le pidió al diputado que siguiese el tema de acuerdo con los responsables de Ficosa. Estos son escuchas de 2011. Yo le pregunto: usted supongo que no niega, entonces, que el señor Mas estaba al corriente de las gestiones de las deslocalizaciones que usted efectuaba.

Oriol Pujol i Ferrusola

Jo he dedicat molta estona en una resposta a un diputat anterior a explicar que això no són deslocalitzacions, eh? Per tant, la resposta que li dic és «no». És que no són deslocalitzacions –no ho són. Miri-s’ho com vulgui, eh? I si vol li puc parlar de deslocalitzacions; he posat alguns exemples, algun de molt antic, com els holandesos van marxar, amb algun de més recent, Samsung, o si vol...

Carlos Carrizosa Torres

Empresas que se van de Cataluña a otros sitios con pérdida de puestos de trabajo.

Oriol Pujol i Ferrusola

Sí, però marxar..., l’efecte de marxar és un efecte que s’ha produït, tristament, i s’ha de fer tot el possible per evitar-ho, però el que jo crec que s’hauria de debatre aquí és quina és l’activitat que es realitza per evitar que es perdi aquesta activitat industrial i es perdin els llocs de treball. Llavors, això no és una deslocalització – això no es una deslocalització.

Carlos Carrizosa Torres

Bueno, acabaron perdiéndose más de quinientos puestos de trabajo, ¿no?

Oriol Pujol i Ferrusola

Escolti’m, a veure, s’ho pot mirar al revés? S’ho pot mirar al revés? Nou-cents cinquanta treballadors tenia Sony, eh? Avui en té 660, la vella Sony, eh?, 660; 950, 660. Si fos en aquest sentit, ha passat de tenir 800 treballadors a tenir-ne més de 1.300. Sharp tenia 280 treballadors, eh?, i avui Sharp, entre la comercial i el que és l’activitat que està a Nortia, que és l’empresa que vostè diu dels Lao, té, doncs, al voltant de 205 treballadors. I darrerament, Yamaha, eren 370 treballadors –ho repeteixo, li ho he explicat abans a un diputat, en quines condicions vam fer el canvi–, avui són 280 treballadors. I li podria continuar amb casos que no tenen res a veure amb això, eh?, amb Pioner, amb Nissan, amb Seat, amb Tecniplas, a Borgonyà, amb Càrniques Vilaró, amb tantes i tantes operacions. Ho dic perquè

vostè m'ho té constret a aquestes tres operacions, que són les que ha llegit en el sumari, no?

Carlos Carrizosa Torres

Bueno, y que en todo caso las vicisitudes posteriores de las empresas..., lo cierto es que cuando usted lo negociaba es que se perdían puestos de trabajo.

Oriol Pujol i Ferrusola

A veure, deixi'm explicar-me. Jo no negocio. Aquí això, ho repeteixo, ho he dit també alguna altra vegada, és un acord que fa el món privat entre ell. Jo en sóc coneixedor i informo; em pertoca...

Carlos Carrizosa Torres

Usted es el nexo de unión de la empresa privada con el Gobierno de la Generalitat.

Oriol Pujol i Ferrusola

Bé, és un canal que tenen algunes d'aquestes empreses privades, eh?, però no l'únic tampoc, perquè es posa de manifest...

Carlos Carrizosa Torres

Un canal por el que pagan –un canal por el que pagan.

Oriol Pujol i Ferrusola

No, no, no, això ja és una conclusió seva. Aquesta és una conclusió...

Carlos Carrizosa Torres

Mía, del juez y del fiscal.

Oriol Pujol i Ferrusola

No, perquè llavors ja m'haurien condemnat.

Carlos Carrizosa Torres

Del juez instructor y del fiscal instructor.

Oriol Pujol i Ferrusola

Ja m'haurien... La instrucció no està ni acabada, miri per on.

Carlos Carrizosa Torres

Está en los sitios...

Oriol Pujol i Ferrusola

Curiosament, no sé quant temps porta, a més, però ja he perdut el compte dels anys que porta d'instrucció...

Carlos Carrizosa Torres

Ha dado ya para pronunciamientos judiciales en fase de instrucción...

Oriol Pujol i Ferrusola

Dels anys que porta d'instrucció.

Carlos Carrizosa Torres

...con estas conclusiones provisionales.

Oriol Pujol i Ferrusola

Ja ho veurem. Jo no he vist...

Carlos Carrizosa Torres

Provisionales sí. Provisionalmente están diciendo esto. Provisionalmente lo están diciendo, que usted cobró por ello. Y por eso precisamente está imputado. Es que, si no, no estaría aquí usted imputado, si no fuera porque el juez y el fiscal piensan que usted ha cobrado...

Oriol Pujol i Ferrusola

Vostè fa una afirmació rotunda, eh?, i jo el que li dic és que això és un *supuestamente*. Ho dic perquè ho escriuen en castellà.

Carlos Carrizosa Torres

Yo rotundamente afirmo lo mismo que afirman el juez y el fiscal. Y yo afirmo rotundamente que eso lo dicen el juez y el fiscal...

Oriol Pujol i Ferrusola

Una juez.

Carlos Carrizosa Torres

Y mire, si quiere se lo leo. Para la juez, abre comillas: «Los servicios que realmente se pagaban eran los prestados por Oriol Pujol Ferrusola, quien utilizaba

sus múltiples influencias políticas en beneficio propio, de su esposa y de su amigo, de tal modo que Sergi Alsina contaba con un indudable apoyo político en el Parlament y en el Gobierno de la Generalitat de Catalunya, que le facilitaban su labor profesional a cambio de retribuciones económicas ingresadas en las cuentas bancarias de Ana Vidal Maragall por una labor de asesoramiento ficticia.»

Siguiente pregunta. ¿Usted niega que su mujer cobrase por estas intervenciones en las deslocalizaciones de la empresa del señor Alsina?

Oriol Pujol i Ferrusola

Sí, ho he explicat abans. He explicat abans quin és...

Carlos Carrizosa Torres

¿Y cómo explica usted entonces...?

Oriol Pujol i Ferrusola

He explicat quina és l'activitat de la meva dona.

Carlos Carrizosa Torres

Sí, pero es que el juez lo que cree es que los 200.000 euros a los que usted se ha referido no tienen soporte documental ninguno.

Oriol Pujol i Ferrusola

No, esto más que el juez..., disculpi'm, qui ho avalua és el que fa de policia judicial, que es el Servicio de Vigilancia Aduanera, d'acord? Perquè..., a més a més, amb una col·laboració absoluta. El Servicio de Vigilancia Aduanera va requerir a la meva dona tota la informació. Es podria haver negat a lliurar-la-hi. Va requerir-li la informació, eh?, documental que suportava les factures, i sota la seva consideració diuen que és una mica insuficient. I a vegades fins i tot diuen: «És contradictòria.» Bé, aquí hi ha una tasca feta, que en el món privat, bé, no seré jo qui avaluï el cost de les coses quan un fa un servei i l'altre el remunera; no seré jo, quan jo resulta que no formo part d'aquest servei. Perdoni'm, és que ho dic perquè no li quedi... Jo no formo part d'aquest servei –jo, i les responsabilitats que tenia, no formo part d'aquest servei.

Carlos Carrizosa Torres

Es que es tan simple y tan antiguo: «Yo no lo puedo facturar, lo factura mi mujer.»
Se le pregunta a la mujer qué factura y la mujer no es capaz de acreditar...

Oriol Pujol i Ferrusola

No és veritat.

Carlos Carrizosa Torres

...cuáles son los servicios facturados, a 200.000 euros nada menos...

Oriol Pujol i Ferrusola

La pregunta llavors jo la hi faré al revés. Per què no hi ha una factura per Yamaha?
Per què no hi ha una factura per Sony i Ficosa? Ja que vostè ho sap tot, eh?, per què no hi són.

Carlos Carrizosa Torres

Sí. No, bueno, pues, sé que de 2008 a 2012 la empresa Alta Partners retribuyó a su mujer con bastante más de 200.000 euros, con casi un millón.

Oriol Pujol i Ferrusola

Però si en algun moment, fixi-s'hi, eh?, si vostè veu...

Carlos Carrizosa Torres

No sé si era por las empresas que usted cita o por otras.

Oriol Pujol i Ferrusola

Si vostè veu tanta complexitat, eh?, i tanta foscor fins i tot, eh?, la pregunta és: si la meva dona emet tranquil·lament una factura amb relació a una operació que es diu Yamaha, per què no l'emet amb la mateixa tranquil·litat, i tributa per tota aquesta factura, etcètera, per què no l'emet per una operació que es diu..., ai, perdoni, m'he confós. Si emet una factura per una operació que es diu Sharp, per què no emet amb la mateixa tranquil·litat una factura per una operació que es diu Yamaha? Doncs, per un motiu molt senzill, perquè per Yamaha no va fer res, la meva dona no hi va treballar –no hi va treballar.

Carlos Carrizosa Torres

Ciertamente se ha dicho aquí que a su mujer no se la conocía por Alta Partners.
¿Usted visitaba la sede de Alta Partners cuando era diputado?

Oriol Pujol i Ferrusola

Doncs, jo amb el Sergi Alsina concretament hi tinc una relació i ara no recordo, no li sabria dir si he estat al seu despatx. No li ho sabria dir, perquè ha canviat de despatx, a més, em va dir ell, vaja. No li ho sabria dir.

Carlos Carrizosa Torres

¿No es cierto que iba usted con frecuencia a Alta Parteners?

Oriol Pujol i Ferrusola

No. ¿Con frecuencia? Ja li dic que jo no.

Carlos Carrizosa Torres

Oiga, ¿y usted estaba interesado en que Heribert Padrol hiciese un mapa nuevo de la ITV y de las condiciones de las estaciones? Sabe quién es Heribert Padrol, ¿verdad?

Oriol Pujol i Ferrusola

Sí, sí, ho sé perfectament. A veure, ho repeteixo, això és una mica la dinàmica més pròpia d'una investigació judicial que d'una comissió d'investigació. Ho dic perquè si li interessa, 250 pàgines amb totes les respostes, etcètera, aquí hi és, tot això. I entenc que vostè estiri el fil d'una conversa amb el senyor Heribert Padrol, que en aquest sentit representava uns operadors –representava uns operadors. Però el senyor Heribert Padrol no tenia, que jo sàpiga, cap encàrrec de fer cap nou pla territorial.

Carlos Carrizosa Torres

Claro, pero es que usted en una de estas conversaciones precisamente le dice a él, que era parte interesada: «Haz tú mismo el pliego de condiciones para la ITV.» ¿Quiere que se la lea?

Oriol Pujol i Ferrusola

Em temo molt que si està escrit així està bastant tret de context, perquè li asseguro que encarregar-li a algú del sector que faci un plec de clàusules, això sí que és realment complicat. Vull recordar-li en aquest sentit, i així ho vaig manifestar davant del jutge, que Heribert Padrol representava legalment i oficialment els interessos d'un operador i es presentava com a tal.

Carlos Carrizosa Torres

Josep Tous le dijo: «Ya le dije a Heribert que me ayude.» Oriol Pujol: «Si quieres, Heribert te ayudará con esto.» Josep Tous: «Claro, que él me ayude a poner las bases del concurso para que le vaya bien.» Las bases del concurso. Y Oriol Pujol: «Pues venga.»

Oriol Pujol i Ferrusola

Però, a veure... (*Veus de fons.*) No, no...

Carlos Carrizosa Torres

Si estan parlant d'això. Li ho pregunto.

Oriol Pujol i Ferrusola

Sí, i hi ha una conversa d'abans, i hi ha una conversa de després, i m'està fent el que ha passat abans, que no passa ni en una investigació judicial, que t'agafin tant tant com està fent vostè un tros d'una conversa i te la treguin de context. El que feia el senyor Josep Tous era recollir l'opinió de tots els operadors –de tots.

Carlos Carrizosa Torres

Representaba a uno.

Oriol Pujol i Ferrusola

No, no...

Carlos Carrizosa Torres

El señor era el abogado de uno de los operadores.

Oriol Pujol i Ferrusola

Sí, però és que el senyor Josep Tous –i oportunitat tenen de llegir-ho també en el sumari– recull opinió de tots els operadors, fins i tot dels que no estaven operant, perquè la situació absolutament litigiosa de les ITV, absolutament confrontada, eh?, en la qual podríem recrear-nos i que s'origina, doncs, el 2002, eh?, s'aconsegueix aturar; s'aconsegueix aturar L'any 2008, quan aquest Parlament aprova una nova llei de seguretat industrial que afecta les ITV. Però es torna a encrespar de mala manera, amb impugnacions de tot tipus, quan el tripartit fa el concurs d'adjudicació de dos lots i, per tant, de sis estacions, i que a hores d'ara

encara no ha acabat, perquè a hores d'ara encara no s'ha resolt tota la litigiositat que hi ha en aquest sector. No s'ha resolt. Està en el Tribunal Europeu, imagini's. La tasca que en aquest sentit tenia encarregada el Josep Tous, eh?, com a mediador, que era una fórmula que ja s'havia heretat, per entendre'ns, però com el del tripartit, era parlar amb tots els operadors. I aquest senyor que vostè m'ha dit representava un operador.

Carlos Carrizosa Torres

Otra cosa, y acabo ya con este tipo de preguntas concretas, que, como usted comprenderá, no es tanto la instrucción judicial como luego, pues, confrontarlo con otros datos que constan. ¿Había hecho usted algún negocio con Xavier Pujol, de Ficosa, anteriormente a la relación con Sony?

Oriol Pujol i Ferrusola

No. Negoci..., si som socis vol dir vostè? No.

Carlos Carrizosa Torres

Si habían llevado negocios...

Oriol Pujol i Ferrusola

No. No, no.

Carlos Carrizosa Torres

¿No?

Oriol Pujol i Ferrusola

No.

Carlos Carrizosa Torres

Vale. Bueno, pues, no sé cuánto tiempo me queda, presidente.

El president

Sis minuts i cinc segons. I per equiparació, pot fer l'última pregunta o les últimes preguntes, si vol, trenta segons.

Carlos Carrizosa Torres

Bueno, nada, no le haré más preguntas. Bueno, sí, una, que mire, Jordi, Jordi Pujol Ferrusola, su hermano, apareció aquí como, pues, un financiero, un hombre de negocios, y yo creo que...

Fitxer 17

... hemos sacado la sensación de que él llevaba la cuestión de los negocios, y usted, la del contacto político, y que se repartían los papeles. Y pensamos, muchos, que parte del origen de la fortuna de su familia vienen de esta simbiosis entre la política y los negocios: usted sería la vertiente política; el, la de los negocios.

Y por último, para acabar, también, decirle que usted para nosotros significa también la continuidad del régimen de Pujol en Convergència i Unió, i de la influencia del modo de hacer la política y los negocios en Convergència i Unió, porque usted, como secretario general del partido y miembro del grupo parlamentario, y con el señor Mas y con el señor Puig, son todavía lo que en Convergència i Unió queda de aquella época, del Palau y de mucho antes, que es la época de lucrarse con la política en Cataluña y de envolverse con la bandera. Eso es lo que nosotros pensamos, y que usted es el ejemplo de la política amparada en la bandera para forrarse.

El president

Gràcies, senyor Carrizosa. Senyor Pujol, si vol...

Oriol Pujol Ferrusola

Bé, això és una opinió personal seva que... Si em permet, només li diré una mica una cosa semblant al que li deia al representant del Partit Popular: és a dir, vostè sabia, i jo sabia, que res del que li digués a vostè li agradaria. I en aquest..., vostè s'ha guardat i m'ha criticat a mi allò d'Astra, que s'ha guardat també la traca per al final, oi? O no se l'ha guardat? (*Pausa.*) Me l'hauria pogut dir al principi. Vostè m'ha començat demanant a mi que jo la tingués al principi, i resulta que va i vostè..., home, no ha estat massa lleial, en aquest sentit, no?, sobretot... Me l'hauria pogut dir al principi, i ens hauríem estalviat la resta de preguntes.

És a dir, res del que li digui jo a vostè el convencerà. Estem als antípodes, oi?

Carlos Carrizosa Torres

Sí que podria...

Oriol Pujol Ferrusola

Doncs, ja està.

Carlos Carrizosa Torres

...habernos convencido.

Oriol Pujol Ferrusola

Estem als antípodes, senyor diputat.

Carlos Carrizosa Torres

En moltes coses sí.

Oriol Pujol Ferrusola

I molt probablement la seva raó de ser...

Carlos Carrizosa Torres

En moltes coses sí.

Oriol Pujol Ferrusola

...i molt probablement la seva raó de ser, i la vaig veure, i la vaig presenciar en aquest Parlament –i no dic que no estiguin podent tenir el seu punt d'èxit, eh?–, com a formació política, va néixer bàsicament amb una cosa que no és gaire positiva: ser el negatiu del que representen i el que estimem la gent de Convergència i Unió. I això, com a naixement d'una formació política... (*Oriol Pujol Ferrusola fa el so de tocar l'ase*). No dic que després no s'hagin transformat i hagin agafat un caire, a més a més, amb ganes, doncs, d'expandir-se pel conjunt de l'Estat, etcètera. Però és curiós que, en el seu naixement, vostès són fonamentalment un «anti-» el que representa aquesta gent, Convergència i Unió – fonamentalment.

Sap què passa? Que vostè no hi era i jo sí (*veus de fons*) –vostè no hi era i jo sí–, perquè curiosament, en aquell moment, de diputats de Ciutadans en aquell moment només en queda un; no sé per què els altres van desaparèixer tots. Jo hi era, i ho veia. Per tant, no parlo d'un «diuen, diuen, diuen», sinó que jo veia la

forma d'actuar, i veia com es feia un espai polític determinat. I l'espai era sempre fruit de la negociació del que alguna gent hem fet i estimem.

El president

Gràcies, senyor Pujol. Ho dic perquè les reflexions polítiques...

Oriol Pujol Ferrusola

És seva...

El president

La resposta. És obvi, però per no allargar-nos-hi. S'ha entès... *(Veus de fons.)* No, no, s'ha entès perfectament un posicionament i l'altre.

És el torn del Grup Parlamentari de la CUP - Alternativa d'Esquerres, en veu de la diputada Isabel Vallet. Senyora Vallet.

Isabel Vallet Sànchez

Bé, bona tarda. Ja que li agrada tant la frase aquesta de la traca, doncs, la meua des del principi, i així ens aclarim. La primera, li diria que, després de vint vegades que ha dit que vostè ja no està en la política, que no tingui tanta pressa –que no tingui tanta pressa– per a, d'alguna manera, eliminar, esborrar el seu rastre pel partit, pel Parlament, fins i tot per la Generalitat, perquè ens fa la impressió que els costarà bastant d'esborrar.

I és que vostè i el seu germà, eh? –ja ho va fer l'altre dia quan va venir–, tenen una bona estratègia de defensa, que és aprendre's el sumari de memòria. És correcte, és legítim, només faltaria que no es poguessin defensar, però després, clar, quan se'ls oposa el sumari i se'ls diu: «No, no, aquí vostè ha caigut en una contradicció, o en tot cas ara està caient en una contradicció», diuen que se'ls fan preguntes judicialitzades.

En tot cas, del que ha anat exposant, a mi no només no em queda clara una cosa, sinó que vull que quedi clar, doncs, que quan vostè diu que no s'ha lucrado amb les deslocalitzacions, que vostè vol dir-ne «relocalitzacions», que en podem dir «desinversions», que en tot cas han sigut pèrdues de llocs de treball..., i podríem llistar-les, eh? Sony, en concret, de nou-cents treballadors a tres-cents i escaig, però podríem llistar-les, no? Quan... *(Veus de fons.)* Miri, sense xifres. No vol xifres...? Són...

Bé, en tot cas, estava a punt de llegir-li una cosa literal, i la diu el jutge, eh? I diu, respecte al que vostè entén que ha sigut un menysteniment a la seua dona, eh?, i aquests treballs que la seua dona hauria facturats per a Alta Partners. I el jutge en va dir: «La labor efectivamente realizada por Anna Vidal se limitó a aportar información manuscrita con apuntes y referencias sobre las empresas candidatas fácilmente obtenibles en internet, mientras que la intervención de Oriol Pujol Ferrusola fue decisiva gracias a los relevantes cargos políticos que ostentaba.» I va llistant més informació.

Quina opinió li mereix? Per què el jutge considera, llavors, que la informació..., que la feina de la seua dona no tenia cap valor?

Oriol Pujol Ferrusola

Bé, jo crec que li ho haurà de preguntar al jutge, a la jutgessa, concretament, ara. I aquest és un procés que continua en instrucció, i que no s'ha acabat i que es continua instruint. I, per tant, jo no em puc posar en la pell de la jutgessa; jo l'únic que intento fer-li veure a vostè, i ho intento fer davant de..., ho vaig intentar fer davant del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, i ho faig també ara davant de vostès, és el fet de dir..., home, potser no m'està bé dir-ho, però pot no valorar la feina de la meua dona, però, en part, sense la feina de la meua dona, no dic que s'hauria trobat una altra solució, però part de la solució que es troba per a això que vostè, jo crec que un punt malintencionadament, en diu «deslocalitzacions», doncs, no es va produir.

I en un moment determinat –veig que vostè s'ha llegit el sumari–, l'opció de Nortia trontolla –trontolla–, perquè no la deuen veure clara, perquè els deu entrar por, perquè no volen..., és una empresa que de mentalitat no vol assumir compromisos industrials i productius, prefereixen ser comercialitzadors, etcètera, pel que sigui. I qui té el client de Sharp, eh? –i per tant volt dir el senyor Alsina– i la mateixa Sharp desenvolupen un pla B, i el tenen, i ho he explicat, i és Simon. I pel que sigui, Simon tampoc prospera, però no li ho puc explicar jo, per què no prospera.

Però el que li vull donar a entendre és que no és fàcil, segur, valorar la feina d'una persona, d'un professional liberal, segurament no és fàcil. Hi ha gent que deu pensar que això va a pes –va a pes–: nombre de pàgines, etcètera; i hi ha gent que sap, doncs, perquè es mou en aquest món, que això no només va a pes: va amb

capacitat d'imaginar, va amb capacitat, per exemple..., deixi'm que li digui una cosa –en aquest sentit m'hi va fer pensar tot aquest procés en el seu moment determinat–: sap com no hauríem arribat al tema de Sharp? –sap com no s'hi hauria arribat? Si tots plegats –jo inclòs, eh?– haguéssim estat més atents i amb els ulls més oberts, i haguéssim anat veient que Sharp era una empresa que anava perdent interès per la seva activitat productiva a Catalunya, però que, per contra, d'un dia a l'altre va decidir que volia instal·lar en algun lloc d'Europa una planta nova, nova de trinca, de panells solars, i la va instal·lar a Itàlia.

Amb això què li vull dir? Que no vam ser capaços, tenint en compte que Sharp ja tenia un peu a Catalunya, de fer-los entendre que, potser, abans de plantejar-se que aquí no els anaven prou bé les coses..., fer la transformació com algunes altres empreses van fer.

Li explico això, primer, perquè el terme «deslocalització» a mi no m'agrada, i ja els ho he dit. Si vostè el vol continuar utilitzant, és lliure d'utilitzar-lo, i no tinc res a dir-hi. Però li'l vull donar com a exemple d'una gestió del Govern, a parer meu, sí que ha fet molt bé durant molt temps. És veritat que ara té un altre nom, eh?, perquè aleshores es deia Cidem. El Cidem, que és el Centre d'Innovació i Desenvolupament Empresarial, que existia en el seu moment i que ara ha quedat –perquè ho sàpiga vostè, que ho deu conèixer, potser–..., va quedar al seu dia fusionat juntament amb el Copca, i han configurat Acció, d'acord? El Cidem era l'altra cara del Copca: mentre que el Copca era exportador i internacionalitzador –port d'aquí i enfora–, el Cidem es dedicava a atraure inversions cap aquí.

Hi van haver anys molt gloriosos i en què era fàcil atraure inversió estrangera, però, li ho haig de dir, no va trigar massa que les inversions japoneses van deixar de trobar a Catalunya un avantatge estrictament competitiu. Per què li dic això? Perquè el Govern de Catalunya i l'oficina del Cidem de Tòquio van desenvolupar una meravellosa capacitat d'actuació –meravellosa–, que era la capacitat d'infiltrar-se en les companyies japoneses que tenien interessos i inversions a Catalunya, i saber quina era la tendència i l'evolució que pensaven seguir en el futur, la qual cosa permetia –la qual cosa permetia– anar a veure algunes d'aquestes empreses i dir: «Escolta'm, si t'estàs plantejant fer això, sàpigues que, ja que tens un peu a Catalunya, podries...» No sé si m'entén.

Isabel Vallet Sánchez

Sí, sí.

Oriol Pujol Ferrusola

Aquest sistema ens va fallar el dia que no vam saber entendre que Sharp buscava una localització a Europa per fer panells solars i va optar, nova de trinca i del no re, per Itàlia, en comptes d'optar per Catalunya.

Perdoni'm que m'hagi allargat en això, però entenia que...

Em deia que..., m'insinuava com si jo tingués una certa voluntat d'esborrar el meu rastre d'acció política. Doncs, jo no sé com dir-li-ho, però des de fa uns mesos estic intentant digerir el que ha suposat per mi un xoc important, que és que amb certa precocitat, com ha dit algú, he deixat de ser polític. Per tant, no em mal interpreti, eh?, però no m'és fàcil, eh? –no m'és fàcil.

És veritat que em dona una altra perspectiva que em permet veure coses que vostès ara segurament no veuen, i que jo tampoc veia quan estava assegut on estan vostès asseguts. Però no..., li ho haig de dir: «No, m'està costant.» Li ho diré: m'està costant esborrar el meu rastre polític, i inclús m'atreviria a dir la meva vocació, perquè després de gairebé, jo, doncs, vint-i-tres anys dedicant-me íntegrament, en cos i ànima, a la política, doncs... Bé, vostè mateixa, imagini-s'ho: fàcil, no ho és.

Isabel Vallet Sánchez

Sí, consideració i pregunta. Consideració és que no considero que setze mesos que ha estat vostè imputat, i han sigut els que ha trigat a deixar l'escó, sigui molta precocitat. Setze mesos, per a una persona imputada, jo crec que és temps suficient per a deixar-lo.

Però en tot cas, no li vull dir això. La pregunta és: ja que aquestes actuacions eren tan importants, segons ha detallat, eren clau, quanta gent del Govern estava informada d'aquestes activitats? La gent del capdavant del Govern sabia de les feines que la seua esposa facturava a Alta Partners? Sabia de les gestions que s'estaven fent? I qui ho sabia en concret? Ho sabia el president Mas?

Oriol Pujol Ferrusola

No, no. La resposta és no –la resposta és no. El president Mas no sap ben bé què fa la meva dona.

Quanta gent del Govern coneixia el detall de les operacions en la mesura, doncs..., vaja, concretament aquesta que m'està dient de Sharp? Doncs, no li ho sabria dir – no li ho sabria dir. No ho recordo, però poca gent, molt poca gent. Molt poca gent perquè forma part del tarannà de la forma d'operar quan es produeixen accions com aquesta, que s'hi actua amb un punt de zel. Són operacions que es ceneixen estrictament a l'àmbit privat, senyora diputada, que són decisions que decideix el món privat.

I, si s'ha llegit el sumari, observarà i veurà que, quan el president de Sharp, vicepresident de Sharp mundial –vicepresident de Sharp mundial–, vol i fa..., es mou i articula per anar a veure el president Mas, ho fa havent decidit ja què faran, i amb qui ho faran. Per tant, forma part d'una dinàmica, per entendre'ns, protocol·lària en la qual volen informar i explicar, i hi entenc, fins i tot, quedar bé amb el Govern del territori del qual fins ara han tingut inversió.

El punt d'excés de zel jo crec que l'entendrà si li poso un altre exemple que en el seu dia va ser fallit perquè no va haver-hi prou zel. I aquest li puc explicar perquè en aquell moment jo era secretari general del Departament d'Indústria, d'acord?, i això devia rondar els anys 2001 o 2002, no li ho sé dir exactament. S'estava portant amb certa cautela –d'aquestes que a vegades els mitjans, doncs, burxen per conèixer, i és la seva feina, per tenir informació i per tenir notícies, etcètera–, però s'estava acordant, estava pràcticament acordat..., «pràcticament» no: estava acordat, eh?, la instal·lació de l'activitat logística més important de tot el món que el grup Inditex feia, i que la feia a Vila-sacra.

A Vila-sacra el grup Inditex, que vostè coneix, va decidir invertir i fer 1 milió de metres quadrats d'activitat logística i més o menys de disseny, per entendre'ns. Replicar o multiplicar el que el grup Inditex té a Tordera, ho volien fer a Vila-sacra. Un milió –és molt, es diu molt ràpidament, eh?– de metres quadrats són els que estaven requerint, i això lògicament sí que requeria una acció de govern el màxim de coordinada però amb molt de zel.

Vila-sacra estava ben comunicat, tenia una connexió intermodal, etcètera; per tant, era òptim, els encaixava, hi havien els metres. Hi havia un competidor a Vila-sacra, que era Saragossa, i per no haver tingut prou zel i no haver tingut prou cura aquesta informació algú la va explicar i la va filtrar als mitjans de comunicació. I *ipso facto*, al mateix moment que la noti va aparèixer, Inditex va renunciar ...

Fitxer 18

...a l'operació de Vila-sacra. I es va perdre. No sé si li serveix, aquest, és un petit exemple de fins a quin punt, a vegades, el món privat..., en aquest sentit en el món industrial, però també passa en altres mons, actuen amb un excés de zel. Ja li ho dic «excés», però actuen amb un excés de zel. I jo això no ho puc combatre. Si són així i actuen així... Amb això li vull dir que hi havia poca gent del Govern que en aquell moment estigués coneixent l'operació.

Isabel Vallet Sánchez

Clar, a mi em fa la impressió que es va repetint que el que realment passa és una certa confusió entre allò que en diu vostè «el món privat» i «el món públic».

En tot cas, abans li feia esment de... Vostè ha dit avui, en la compareixença, que vostè estava molt tranquil, perquè en totes les converses que sortien al sumari es parlava de vostè, es posaven paraules en la seua boca, però que vostè no havia dit ben bé directament res. I s'ha tret el cas aquest de..., bé, de la recomanació que una empresa en concret fes uns plecs sobre les ITV, sobre els concursos, que ho ha dit el diputat que em precedia, però és que encara hi ha un altre cal sobre el qual li vull preguntar, que és molt concret i que, en tot cas, sí que necessita un acte administratiu.

Vostè ha sigut coneixedor de l'incompliment contractual per part d'una empresa que es diu Itevelesa i no ho ha posat en coneixement del departament concret? Coneixia que aquesta empresa estava incomplint el contracte i no ho ha posat en coneixement del departament concret?

Oriol Pujol Ferrusola

Li haig de confessar que m'he perdut. No sé quin contracte estava incomplint Itevelesa. Perdoni, eh?, és que no ho sé.

Isabel Vallet Sánchez

Sí, estava incomplint el contracte de les ITV, i és una conversa que vostè té amb el senyor Tous. I és una conversa en la qual el senyor Tous li comenta que Itevelesa està incomplint el contracte perquè està fora de termini respecte a unes obres.

Oriol Pujol Ferrusola

Perdoni, llavors no és el contracte; perdó –perdó–, està incomplint el concurs.

Isabel Vallet Sànchez

Sí.

Oriol Pujol Ferrusola

Està incomplint l'adjudicació que se li ha fet per concurs.

Isabel Vallet Sànchez

I se formalitza amb un contracte, òbviament.

Oriol Pujol Ferrusola

Ah, d'acord. Potser és que em feia badar la història del contracte. Mai vaig aprofundir-hi. Jo no he aprofundit mai, per entendre'ns a saber el detall de si l'itevelesa estava fora de termini. Perquè em sembla que l'argumentació era que estava fora de termini, no? M'equivoco?

Isabel Vallet Sànchez

No, no s'equivoca, fora de termini.

Oriol Pujol Ferrusola

No, fora de termini. Ho dic perquè tot això ho he llegit *a posteriori*, en aquell moment jo no ho sabia, no li vaig donar importància. A qui li pertocava saber-ho era al Govern; no me'n vaig ocupar.

Isabel Vallet Sànchez

És que a mi em fa la impressió... A veure, no, jo entenc, eh?, que vostè vulgui defensar-se, però... Clar, no ens pot negar una cosa que la tinc ara mateix escrita aquí al davant. El senyor Tous li comenta: «Itevelesa, pues, se puede tranquilizar porque» –i diu– «están incumpliendo. Y la orden de adjudicación dice: si en un año no cumples pasa automáticamente al segundo ganador.» I vostè li respon: «Pero no nos encabronaremos con Itevelesa ahora por esto, ¿no?» en fi, sí que ho sabia, no em pot mentir sobre coses que estan provades.

Per tant, jo li dic: l'Administració no va actuar quan li tocava per una gestió de vostè o, en tot cas, sota la seua responsabilitat? Perquè l'Administració hauria actuat, en aquest sentit, rescindint contracte, en tot cas.

Oriol Pujol Ferrusola

No. No, no. La resposta és no. Respecte a mi, eh? –respecte a mi.

Isabel Vallet Sánchez

D'acord. vostè, com és coneixedor del sumari, voldria preguntar-li què li sembla, d'allí del sumari, que explica que el senyor Puignou pagava 12.000 euros mensuals a Sergi Alsina, el qual pagava 2.000 euros al senyor Tous, i sembla, diu el sumari, que l'objectiu seria aconseguir un nou mapa d'estacions d'ITV que afavorís Certio; que, d'altra banda, Certio mantenia un recurs interposat. Què li sembla, aquesta trama? La coneix? La coneixia?

Oriol Pujol Ferrusola

Això em va preguntar exactament el jutge. Vostè, en aquest sentit, està reproduint un procés d'interrogatori judicial..., no li ho retrec, eh?; és lliure de fer-ho, però en tot cas la meua resposta és la mateixa que li vaig fer al jutge –és exactament la mateixa. Jo no conec directament el senyor Puignou, i no coneixia aquesta operació, en la qual pressuposo que, a més a més, té una explicació que no té a veure amb cap trama. Ho pressuposo, però no ho sé, perquè jo no en formo part.

Isabel Vallet Sánchez

D'acord. Abans li ho han preguntat i ha respost que no. Li han preguntat si pretenia aprofitar-se, si pretenia lucrar-se de la reconfiguració del mapa de les ITV. I ha respost que no. La meua pregunta, més enllà d'això, seria: pretenia participar indirectament en l'empresa Upprime Energy, en la qual el 70 per cent participava Ficosa i el 30 per cent el senyor Sergi Pastor?

Oriol Pujol Ferrusola

A veure, sense aquest nom, perquè no té exactament aquest nom, hi ha una empresa de Ficosa que es dedica a eficiència energètica. Avui existeix –existeix. I una de les finalitats que tenia era especialment el cos d'enginyers que existia a Viladecavalls, que existeix a Viladecavalls, donar-los una sortida de producte que no fos estrictament només la de l'automoció. I aquesta empresa, vull dir, existeix; jo no tinc res a veure amb aquesta empresa; mai he pretès tenir-hi res a veure. he explicat abans amb prou detall, em sembla que al diputat Terrades..., potser no era vostè, no ho sé, però a algun altre diputat, que en algun moment determinat, i

equivocadament –equivocadament–, una intenció d'Upprime era si podia en algun moment accedir a alguna estació d'ITV, ells. I dic «equivocadament» perquè si el soci majoritari d'Upprime és un constructor de components de l'automoció, es produeix una incompatibilitat manifesta articulada per llei; incompatibilitat total. No pots ser un operador d'ITV i ser al mateix temps ni un fabricant de cotxes ni un fabricant de components d'automoció, etcètera. No pots.

Isabel Vallet Sánchez

D'acord. Vostè sap que del sumari també se li atribueix una frase que vostè diu de Ficosa. Exactament diu del senyor Xavier Pujol, que «era un rata i que ja...» Se li atribueix aquesta frase, no vol dir que la digui vostè, eh? Diu que «era un rata i que ja els havia deixat de pagar en alguna altra ocasió».

Ens podria dir si aquestes paraules les ha dit vostè? Diu el senyor Pastor que les ha dit vostè.

Oriol Pujol Ferrusola

Bé, en unes converses telefòniques es poden dir moltes coses, eh? Per tant, jo no diria «això no ho he dit», perquè si a vostè li tinguessin el telèfon punxat durant dos anys, arriba un moment que no sap ben bé vostè què ha dit i què no ha dit. El que sí que li puc dir és que si això ho diu el senyor Sergi Pastor, m'agradaria molt que tirés d'hemeroteca, busqués una entrevista en exclusiva que el senyor Sergi Pastor va fer al diari *El Periódico*, on va dir literalment que ell «fabulava» amb mi. Li recomano que ho busqui. Ell literalment diu: «Jo fabulava amb l'Oriol Pujol.» Per tant... Si algú «fabula» amb mi, aquí estaré –i no els afecta a vostès– amb algú que «deia, deia, deia».

Isabel Vallet Sánchez

Ja. Creu que hagi tingut a veure amb el fet que, per exemple, l'ICF hagi mantingut un crèdit amb Ficosa de 100 milions d'euros? Hi ha tingut a veure, és a dir, la carrera de Ficosa sobre les adjudicacions, sobre algunes subvencions? Podria estar referint-se vostè en aquell moment a això?

Oriol Pujol Ferrusola

No. No conec el detall de tot el passiu financer de Ficosa, que està, per entendre'ns, sota la titularitat de l'Institut Català de Finances, o que és un préstec

directament de l'Institut Català de Finances. El que sí que sé és que el gruix d'aquest import es confecciona a l'època del tripartit, en un moment en el qual Ficosa té un problema molt gran i acudeix a l'Institut Català de Finances perquè li financi part del seu passiu. Això és una operació financera que es fa en l'època del tripartit. I li ho explico perquè en aquell moment –i ho agraeixo– el Govern –el Govern del moment– ens va informar: «Hi ha una empresa de l'automoció important a Catalunya que té alguns problemes econòmics, que creiem que se'n pot sortir. Farem aquesta operació financera.» Ens en van informar. Ens ho van traslladar. I aquest és el passiu de Ficosa, del qual és titular l'Institut Català de Finances.

No sé si això és ben bé així ara. Perquè ja els he manifestat abans que hi ha una notícia relativament recent, que és de fa unes setmanes, en la qual Panasonic ha adquirit..., que és aquella cosa que jo deia «quines voltes dona la vida». Una empresa que se'n va anar de Celrà, resulta que ens torna a aparèixer a Viladecavalls. No es diu Sony, es diu Panasonic. No sé si en aquesta operació part de la retribució que s'ha fet a l'empresa, o de l'ampliació de capital, o de la injecció de capital que s'ha fet, ha anat destinada a disminuir els passius financers que tingués Ficosa amb bancs o amb l'ICF. Això ho desconec, no ho sé.

Isabel Vallet Sànchez

No sé com vaig de temps, però voldria fer dos preguntes més. Puc? (*Veus de fons.*) D'acord, gràcies.

La primera n'és una d'òbvia, que també ha sortit a la premsa, però en tot cas jo crec que tothom es pregunta. És: després de setze mesos imputat, per què vostè decideix dimitir onze dies abans de la confessió del seu pare? Qui li ho demana? Li ho demana el president Mas? Li ho demana el partit? Finalment, a què és deu aquesta decisió?

Oriol Pujol Ferrusola

Clar, aquesta decisió jo la vaig escriure. I, per tant, vostè la té escrita, senyora diputada. I és una decisió que jo prenc fonamentalment perquè veig que allò que jo havia imaginat que podia ser un termini relativament suportable d'instrucció, i que jo confiava que a més a més es resoldria ràpid i bé, doncs, jo continuo pensant que es resoldrà bé, però ràpid no –ràpid no. I li vull recordar, en aquest sentit, que les

decisions sempre les he pres amb certa celeritat. Tan bon punt vaig ser imputat, al mateix moment que era imputat, estava jo convocant una roda de premsa, després d'haver parlat amb els companys de Convergència Democràtica i amb el grup parlamentari. I tan bon punt vaig ser imputat, vaig delegar totes les meves funcions del grup parlamentari i de Convergència a altra gent. En menys d'una hora.

Després de setze mesos, i veien que allò a què jo havia aspirat difícilment ho podria complir, que era la història de la –no sé si ho recorda vostè– reversibilitat. M'hauria agradat que aquestes decisions poguessin ser reversibles. I per això vaig operar amb una delegació de funcions, perquè la delegació de funcions era reversible, era una decisió reversible. Quan veig que la instrucció s'allarga, i jo puc començar a ser alguna cosa més que una nosa –alguna cosa més que una nosa–, és quan faig un comunicat renunciant a l'acta de diputat i renunciant a la Secretaria General de Convergència Democràtica de Catalunya, i a partir d'aquí apareix, doncs, la decisió que va prendre Convergència Democràtica en la figura de Josep Rull com a nou coordinador, i que s'acabarà de materialitzar quan s'articuli el congrés; però, vaja, com a màxim responsable.

I respon precisament això a la sensació que això en comptes d'anar ràpid va lent, amb la lentitud jo puc acabar fent més nosa que bé, i faig aquella frase..., senzillament diu: «Vaig marxant de tot arreu per no perjudicar enlloc.» –vaig marxant de tot arreu per no perjudicar enlloc. Aquesta va ser la frase que vaig fer servir, després de setze mesos... que vostè pot considerar que són molts o pocs, però, home, ja posats a dir-li-ho, aquí vostè sap que hi ha hagut un diputat que ha estat vuit anys i mig imputat. Li semblen molts o li semblen pocs?

Isabel Vallet Sánchez

A mi personalment em sembla inacceptable.

Oriol Pujol Ferrusola

Inacceptable. Molt bé, doncs, a aquest senyor l'han exculpat.

Isabel Vallet Sánchez

I?

Oriol Pujol Ferrusola

Doncs, miri, que la imputació no tenia cap fonament.

Isabel Vallet Sànchez

I altres diputats que després han estat condemnats...

Oriol Pujol Ferrusola

Pot ser que acabin igualment exculpats i la imputació no tindrà cap fonament. El que passa, que vostè és d'una teoria –i jo la hi respecto–..., que un imputat és un culpable.

Isabel Vallet Sànchez

No...

Oriol Pujol Ferrusola

Sí.

Isabel Vallet Sànchez

...s'equivoca.

Oriol Pujol Ferrusola

Sí, sí...

Isabel Vallet Sànchez

I miri, ja li ho dic, és vocacional, perquè entre altres coses sóc advocada. Per tant, s'equivoca molt en...

Oriol Pujol Ferrusola

Sí, del Servei d'Ocupació de Catalunya. A més a més ho sé. Però no s'equivoqui – no s'equivoqui–, vostè en el fons, amb la seva forma d'operar –i no és l'única, eh?–, ha convertit a tots els imputats en culpables.

Isabel Vallet Sànchez

No, jo crec que... Bé, en tot cas, s'arrisca a fer judicis de valor sobre mi perquè no em coneix. Però, bé, en tot cas, jo li diré: no és que jo els hagi convertit en culpables, és que aquí estem en una comissió per a dirimir responsabilitats polítiques, aquí estan passant un per un i se limiten, doncs, a assentar les seues estratègies de defensa, i el que no poden fer tampoc és pensar que nosaltres ens quedarem aquí callats, veient com van passant, negant tots els fets i, en canvi, el que sí que tenen és patrimoni que va creixent –patrimoni que va creixent– i xarxes,

no?, que van, d'alguna manera, anant d'allò públic a allò privat. Clar, això no ho podem negar ni ho poden negar vostès. Per això ens fan, d'alguna manera, amb algunes respostes perdre el temps.

Però, en tot cas, més enllà de les consideracions que jo li mereixi a vostè, dos reflexions últimes. La primera és: vostè té guardada alguna estratègia de maniobra de distracció, com ha fet el seu germà o com ha fet la seva germana? El seu germà, entregant el CD de la Camarga. La seva germana, ensenyant-nos un llistat que després no ens ha donat, sobre aquells arquitectes que en teoria, doncs, el tripartit hauria col·locat..., i també l'Ajuntament de Barcelona i l'Ajuntament de Mataró. La seua maniobra era, per tant, la informació de Mèxic. I jo li recordaria, els recordaré als tres, que si són coneixedors d'un delicte, el que han de fer és posar-lo en coneixement de les autoritats judicials i no usar aquesta comissió per a distreure'ns. I, en tot cas, si són coneixedors d'un delicte, també el poden posar en coneixement d'aquesta comissió i no estarem tenint la sensació que estem perdent el temps.

Per últim, això que comentava vostè que si vostè era una nosa..., era més nosa o no, la pregunta és: llavors, l'ha sacrificat el seu partit?

El president

Gràcies, senyora Vallet. Set trenta. Senyor Pujol Ferrusola.

Oriol Pujol Ferrusola

Sí. A veure, jo quan he explicat els dos casos que li he explicat al diputat del Partit Popular, si fos coneixedor del delicte ja ho hauria mencionat. Fixi's que he estat bastant curós per dir: «Escolti'm, ni tan sols em vaig...

Fitxer 19

...[submergir], ni ningú dels que estaven amb mi en aquell moment ens vam submergir en el contingut, per tant no sabem ni què hi havia –ni ho sabem–, li vam donar a l'afectat. Ara, que les intencions en què venia aquesta dona no eren bones... Sap què passa? Que un a vegades sap llegir la cara –sap llegir la cara– de la gent, i era evident que no venia amb bones intencions, amb relació, com a mínim, amb relació a aquesta persona, però no vam entrar en més detall. Per tant,

no li puc aprofundir més respecte al contingut d'aquelles gravacions i d'aquella informació.

I respecte a «la nosa», bé, jo no sé..., en el fons sí feia nosa al meu partit, li feia nosa a vostè, li feia nosa als diputats de Ciutadans que em van estar reclamant la dimissió des del minut zero, li feia nosa, jo li feia nosa a tothom, (*rialles*) li feia nosa a tothom. I, miri, fer nosa a una gent amb la qual, doncs, hi ha projectes polítics diferents m'és bastant igual, però quan resulta que ets conscient i analitzes amb un punt de fredor que potser estàs fent nosa a allò que tu defenses, doncs, t'apliques el que vaig aplicar-me, que és un pas al costat, un pas enrere, vaja. Jo en un moment determinat el balanç que jo feia de mi mateix, entre el que podia aportar i el perjudici que podia generar, perquè, bé, no tots som perfectes, per entendre'ns, vaig veure que potser restava més que no sumava, i si la instrucció s'allargava i passava allò que diu vostè, que tots els imputats, doncs, han de plegar de tot –han de plegar de tot–, bé, doncs, miri, ho vaig fer –ho vaig fer. A parer seu ho vaig fer setze mesos tard, no?, a parer d'altres ho vaig fer massa d'hora i l'únic que faran ja vostès la reflexió, que el president Mas jo crec que els ha convidat a fer varies vegades, des d'on establím el límit, on decideixen vostès establir el límit. Pensin-s'ho i decideixin-ho però jo crec que això és bo que ho facin perquè sinó sempre serà un «pim, pam, pum» polític –sempre ho serà.

I té un punt d'injustícia perquè, li he de ser franc, un imputat no és un culpable, eh?

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor Pujol Ferrusola. És el torn, finalment, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, en veu de la il·lustre diputada Meritxell Borràs.

Meritxell Borràs i Solé

Gràcies, senyor president. Senyor Oriol Pujol, la setmana passada vàrem veure una sessió més d'aquesta comissió d'investigació sobre l'evasió, el frau fiscal i la corrupció política, una comissió que al nostre criteri tocava fons i desprestigiava la comissió i aquest Parlament. Lamentablement, avui seguim en la mateixa línia ja que com nosaltres enteníem, i ho vàrem manifestar des del primer dia, aquí no es vol saber la veritat i establir responsabilitats polítiques i prendre mesures per tal de canviar aquells temes que poden ajudar a evitar el frau, l'evasió fiscal i la corrupció,

sinó que es tracta de fer un judici paral·lel, més ben dit, ja hem vist que vostès ja l'han fet. I toca fons perquè vénen amb les conclusions fetes lluny de voler saber la veritat, de voler saber les coses que poden aportar els compareixents, i això fa una setmana va ser molt evident, inclús es va fer evident amb mal estil. I escoltin, si hi ha una formació política interessada que s'aclareixi tot d'una vegada aquesta és la nostra perquè la veritat estem segurs que desmuntarà les seves teories interessades. Alguns volen fer valdre les seves tesis i ja ens transmeten la seva sentència; contràriament, aquest grup parlamentari, insistim, estem interessat que s'aclareixi tot.

Aquestes darrers dies han sortit bastants opinadors, articles de persones amb un elevat prestigi que mantenen que quan hi ha un judici en marxa no hi ha d'haver cap comissió d'investigació, però aquí estem, segurament pel gaudi d'alguns, no per al benefici i la millora de la nostra societat. Nosaltres tot el que està *sub iudice* considerem que és la justícia, l'estat de dret, qui ha de determinar, en cap cas aquesta comissió com alguns sembla que ho fan.

Dit això, també reiterem el que sempre hem dit, primer de tot, nosaltres creiem en la presumpció d'innocència de qualsevol persona i que qualsevol persona, sigui qui sigui, té dret de defensar-se davant dels tribunals. Vostè té tot el dret de defensar-se i fer-ho de la forma que cregui més convenient, hi ha qui pot jutjar-lo, opinar, i també hi té el dret, però nosaltres no ho farem, serà la justícia qui determini i serà qui un cop hagin dictaminat els tribunals que aquest grup parlamentari es posicionarà respectant per sobre de tot les decisions judicials. S'ha explicat, i coneixem casos d'imputats, vostè mateix ho explicava, que finalment ha quedat en res, d'altres han estat culpables i, per tant, un mínim de prudència o el que és el mateix, la presumpció d'innocència.

Senyor Oriol Pujol, vostè davant l'acusació que relacionaven temes privats amb les seves responsabilitats polítiques preventivament va decidir deixar les seves responsabilitats públiques i de partit, fet que l'honora, i vostè va estar, doncs, conseqüent, vostè va entendre que aquella era la millor manera d'afrontar aquesta situació. Com deia, vostè va ser conseqüent, va delegar quan va ser imputat, i després el mes de juliol veien, vostè ens ho deia, que la situació s'allargava va abandonar tots els seus càrrecs i vostè mateix ha anat prenent i assumint decisions que no tothom pot dir que hagi fet. A dia d'avui ja no ocupa

responsabilitats públiques i si es focalitza en vostè és per una voluntat clara , doncs, de determinar altres coses.

Miri, el que ha quedat clar és que vostè, amb vostès volen jugar a ser jutges, i això nosaltres no ho farem, nosaltres volem fer-li una sèrie de preguntes i començaré, potser alguna d'elles serà reiterativa, però creiem que és important que sigui molt clar en els temes, de fet, ho ha estat. Vostè ha aprofitat les seves responsabilitats públiques per influir en decisions polítiques en contra de l'interès públic?

Oriol Pujol Ferrusola

No, no.

Meritxell Borràs i Solé

Vostè ha modificat les decisions del partit o del grup parlamentari per obtenir guanys personals o familiars?

Oriol Pujol Ferrusola

No. I a més, perdoni, en aquest sentit, ho dic perquè és part, existeix al sumari, precisament, no?, és la raresa que suposa a vegades o el no entendre, perquè em sembla que ho han fet tots els grups que en alguna tramitació determinada d'una llei hi hagi uns posicionaments inicials d'una manera determinada i que a la tramitació final et col·loqui com a grup parlamentari en una posició diferent de la que tenies al principi. Ho dic perquè això ha estat tot sovint, com a mínim en el meu cas, ha estat terriblement criticat. I dic, bé, doncs, aquesta és una pràctica que em sembla que han fet gairebé tots els grups d'aquesta cambra, perquè per això hi ha una tramitació parlamentària en la qual s'incorporen esmenes, a criteri de cada grup, hi ha una negociació que a vegades satisfà més o satisfà menys, però que molt sovint condueix a un canvi de posició amb relació a aquella llei. Lleis que havien tingut esmenes a la totalitat i que finalment han tingut l'abstenció o el vot favorable, em sembla que, parlant clar, ho han fet tots els grups parlamentaris perquè forma part de la tasca que tenim encomanda, sobretot d'intentar-nos posar el màxim d'acord buscant el màxim de consens en aquelles lleis que empenyen des del Parlament, no?

Meritxell Borràs i Solé

En aquest sentit i en aquest ordre de coses, quan hi ha lleis en tràmits parlamentaris és habitual rebre propostes d'esmenes per part d'empreses, sindicats, sectors, entitats? És així? És normal que les rebin tots els grups parlamentaris? I és normal que algun grup les presenti tal qual algú li ha transmès?

Oriol Pujol Ferrusola

Bé, jo crec que és normal, no sé si l'adjectiu correcte o exacte és normal, però passa –passa– i dóna a entendre fins a quin punt el legislador, vostès, tenen un punt de contacte amb aquells sectors sobre els quals estan legislant. Si vostès són legisladors, doncs, segurament el que és normal, i és bo que sigui cada vegada més freqüent, és que a tots els sectors implicats, doncs, se'ls pugui fer arribar la seva opinió, i, efectivament, ha passat.

Miri, en la Llei de seguretat industrial –en la Llei de seguretat industrial–, jo ja no era diputat però vostès van aprovar fa relativament poc una nova Llei de seguretat industrial, jo vaig veure com es tramitava inicialment aquella llei –vaig veure com es tramitava inicialment aquesta llei– és una llei que incorporava molts conceptes de seguretat industrial però no incorporava les ITV, perquè les ITV, com els he dit, encara està judicialitzat al Tribunal Europeu, fruit de la Directiva Bolkestein, la directiva de serveis, etcètera. El que va ser bastant curiós en aquesta tramitació de llei es que un operador va enviar a tots els grups, o gairebé tots els grups, va enviar el que eren a parer seu les seves esmenes, i hi va haver un grup parlamentari que les va agafar fil per randa totes –totes– i se les va fer pròpies. I això no em porta a mi pensar que l'assumpció d'esmenes que arriben del sector vénen enterbolides d'una xarxa, d'una trama, d'una..., no m'ho fa pensar. Fa molt poc, parlant de seguretat industrial, un grup parlamentari d'aquesta cambra, els altres no ho van fer però aquest sí, va agafar fil per randa totes les esmenes que havien arribat d'un operador i se les va fer seves, i les va incorporar a la tramitació de la llei. Jo no sé si és normal o senzillament forma part del vincle i de la relació que els legisladors han de tenir amb els sectors sobre els que legislen, no?

Meritxell Borràs i Solé

En aquest mateix ordre de coses jo sóc diputada i portaveu d'Empresa i Ocupació, i m'he preocupat d'empreses que tenen problemes, que algunes volen tancar, jo me n'he fet un tip de fer accions i en alguna ocasió, doncs, demanar-li alguna

d'aquestes accions. Hi ha algun altre diputat d'aquesta cambra que li hagi demanat de fer accions per salvar alguna empresa, una situació de crisi, una situació de dificultat, insistim, de l'empresa davant del president Mas o del Govern per alguna empresa?

Oriol Pujol Ferrusola

Diputats que m'hagin demanat sent jo diputat? Home, jo m'atreuria a dir que en moltes de les reunions que hem fet molts diputats rebent comitès d'empresa, rebent empreses han acabat generant posicions bastant unànimes, presentar[#] proposta i d'emplaçar el Govern a fer coses. Ens hem trobat varies vegades, no?, resolucions, mocions instades per unes parts molt concretes i molt particulars que ens han mogut a tots nosaltres, a tots els partits polítics, a dir-li al Govern les coses que ha de fer, eh? No sé si es refereix a això?

Meritxell Borràs i Solé

En aquest ordre de coses, doncs, li hem preguntat si vostè va canviar l'opinió del grup parlamentari respecte Yamaha i si hi havia hagut propostes de resolució, mocions, i ho he fet buscar ara així sobre la marxa, i m'han portat una proposta de resolució que vàrem aprovar per unanimitat, en aquest cas contra..., en el cas de Yamaha, en podríem trobar sobre moltes empreses, perquè si alguna cosa ens hem mirat de vantar tots els grups parlamentaris és que hi hagués unanimitat en aquests temes rellevants, i, concretament la Moció deia: «Establir contractes urgents i proactius amb empreses que puguin desenvolupar activitat industrial o de serveis a la planta actual per mitjà dels serveis d'Acció un cop el Govern hagi exhaurit totes les vies possibles per tal de mantenir la productivitat actual a la planta de Yamaha, a Palau-solità i Plegamans, o d'incorporar-hi les línies de producció diferents de la mateixa companyia.» És a dir, que en aquest àmbit, i en molts d'altres, doncs, els grups parlamentaris, jo crec que això en podem donar, hi ha diferents portaveus dels grups parlamentaris, hem fet mocions conjuntes sobre situacions de dificultats d'empreses. Vostè, en un altre ordre de coses, vostè fa demandes concretes a l'administració? Dóna ordres respecte el que ha de fer aquesta?

Oriol Pujol Ferrusola

Li responc això però m'interessa especialment aquesta resolució precisament perquè jo no la recordava, però sí que recordava que la va instar el Partit Socialista de Catalunya, és una resolució a instàncies del Partit Socialista de Catalunya demanant que es faci el que entenc en gran part que es va acabar fent, que ara resulta que tots vostès han decidit batejar-ho de «deslocalitzacions.» Em sembla que la paraula «deslocalització» aquí deu aparèixer per evitar-la, en tot cas. No sé, no sé, eh?, no ho sé perquè no recordo exactament el text d'aquesta resolució. Però això és un molt bon exemple de fins a quin punt els membres d'aquest Parlament en contacte amb el món industrial proposem al Govern, i a vegades instem el Govern a fer coses.

Però sí que li haig de dir en aquest sentit, doncs, que l'operació de Yamaha concretament és una solució que s'opera entre el món privat, no hi ha cap gestió o cap acte administratiu de l'Administració de la Generalitat de Catalunya que, per entendre'ns, desllorigui o empenyi aquesta operació, cap. Com passa igual amb Sharp o com ha passat amb d'altres, amb Pioneer mateix que finalment acaba sent un procés estrictament concursal i de recuperació de l'empresa després del procés concursal. Pertant, en aquest sentit...

Fitxer 20

...jo crec que és adient la resolució que vostè ens llegia, no?

Em deia –ho dic perquè responent-li a això–, em deia...?

Meritxell Borràs i Solé

Si havia fet demandes concretes a l'Administració i donat ordres a aquesta.

Oriol Pujol Ferrusola

Exacte. No, és que jo això abans li ho responia a un diputat que m'ha interpellat abans. Hi ha alguna conversa en la qual jo digui: «Fes això. Canvia això per allò.» Hi ha alguna conversa en la qual jo insti o pressioni algú inclús a fer alguna cosa –sembla, eh?–, contra la seva voluntat? No hi ha cap declaració d'aquest tipus, cap.

Llavors, clar, un es pregunta: «Bé, llavors tot això que passa per què passa, no?; per què passa, tot això.» D'això cadascú en té la seva conclusió i jo abans ja he donat una mica de pistes de per on crec que passa el que passa.

Meritxell Borràs i Solé

En aquests moments vostè té una acusació que relaciona temes privats amb les seves responsabilitats públiques, i per aquest motiu per nosaltres és vital que vostè s'expliqui. Avui ho està fent d'una forma important. Hi ha coses que ha dit que, doncs, les explicaria davant dels jutjats. Nosaltres creiem que en aquest sentit és bàsic que la justícia actuï amb la màxima celeritat, però a l'ordre de les coses que ens explicava, ens deia, respecte als SMS, les trucades, etcètera: «L'escoltat no he estat jo.» Deia: «L'escoltat no he estat jo i a mi se'm sent respecte al que he parlat amb un interlocutor en concret.» Si hagués estat vostè, l'escoltat, què hi trobaríem?

Oriol Pujol Ferrusola

Bé, potser algun «taco», potser algun «taco» sí que hi trobarien. Miri, no, senyora diputada, jo intentava explicar precisament que..., és a dir, jo crec que s'ha fet una muntanya d'unes converses en les quals l'escoltat ha estat altra gent que han parlat amb mi. El llaminer d'aquestes converses he estat jo, però jo no he estat l'escoltat. Si m'haguessin escoltat a mi haurien trobat converses, com les que hi han, aquestes, sens dubte aquestes no les nego, però n'haurien trobat moltes més, referides a la gestió política que fa, doncs, en aquest cas, un president d'un grup parlamentari, o un portaveu, quan era un portaveu, o un diputat assignat a una comissió, com ho són molts de vostès, vaja, tots vostès, eh?, que és rebre peticions, rebre problemàtiques, gent que et proposa solucions, d'àmbits molt diversos –en el meu cas, d'àmbits molt diversos. Perquè, malgrat que el meu biaix inicial és del món industrial, de comerç i de turisme, i d'energia –que és el biaix en el sentit de l'àmbit en el qual sóc més coneixedor–, és veritat que quan un ostenta ja finalment la representació d'un grup parlamentari, el ventall és total.

Per tant, què hi trobaria? Doncs, trucades de centres especials de treball, i del Dincat, concretament, que tenen problemes gravíssims per tirar endavant, i que tenien problemes gravíssims per tirar endavant; problemes del món del comerç, com una batalla històrica –històrica– que es continua reproduint, i que és una batalla que em fa la sensació, a més a més, que competencialment el Govern de l'Estat ens va erosionant, que és el tema, per exemple, dels horaris comercials... Ens trobaríem el món de l'esport; ens trobaríem el món de la sanitat; ens trobaríem el món de l'educació; temes de recerca i d'universitats, ens trobaríem un munt de coses que definirien, probablement amb bastanta exactitud, no només la meva

tasca sinó quina és la tasca que fan molts..., la major part de diputats d'aquesta cambra. Que ara és molt fàcil, a vostès, tirar-los la pedreta, perquè difícilment la gent arriba a imaginar fins a quin punt vostès, cada u amb el seu ventall, i alguns amb el ventall molt obert, es dediquen a resoldre un munt de problemes o a aportar solucions a un munt de problemes que té aquest país i la seva gent.

Meritxell Borràs i Solé

Avui no, però en aquesta comissió s'ha parlat, en diverses ocasions, per part d'alguns grups parlamentaris, que hi havia un pacte de silenci, un pacte de taparse les vergonyes, vaja, que el PSOE no denunciava res a canvi dels acords de governamentalitat, s'interpreta. Vostè ho creu?, n'és coneixedor?, què n'opina?

Oriol Pujol Ferrusola

Home, n'opino que això no s'ha respost bé, igual que això de les deslocalitzacions. Hi ha la sensació que a base d'anar-ho repetint potser alguna cosa quedarà, aquí s'ha anat parlant diverses vegades de «hi han pactes polítics de protecció mútua», em sembla que es deia per part d'algun diputat d'aquesta comissió, «hi han pactes polítics de protecció mútua, vostès es tapen les vergonyes». I la pregunta torna a ser: en què es basen els que diuen això, en què es basen. I jo això ho vull rebatre, i jo aprofito això per rebatre-ho.

Rebatre-ho què vol dir. La insinuació era molt clara: «En la mesura que en un moment determinat la minoria d'un partit polític espanyol, digui's Partit Socialista o digui's Partit Popular, la minoria, requeria els vots de Convergència i Unió, a partir d'aleshores s'articulava i s'engegava el procés aquest de protecció mútua, del "no ens farem mal".» I, francament, no sé quina base hi ha per a això. Es mencionava un cas... Són més les ganes de veure el got mig buit que el got mig ple.

Perquè, si ho analitzem fredament –si ho analitzem fredament– i de veritat, cada vegada que hi ha hagut l'oportunitat –cada vegada que hi ha hagut l'oportunitat– d'un govern en minoria, en el conjunt de l'Estat, el pacte no ha sigut un pacte de protecció mútua, ha sigut un pacte per enfortir les competències del Govern de Catalunya; han sigut pactes que han passat per... Per això ho desmenteixo: no són pactes de protecció mútua. Cada vegada que hi ha hagut un Govern espanyol, sigui del PP o del PSOE, en minoria, s'ha [#, 06.09] per donar-li més fortalesa legal a una televisió i a uns mitjans públics nacionals que eren alegal, per donar més

fortalesa a la immersió lingüística, que a la que poden tornen a trontollar; per donar-li més fortalesa al model sanitari català; per donar-li fortalesa o estructurar o articular o aconseguir algunes infraestructures que se'ns negaven reiteradament i que a la mínima que poden ens les tornen a negar; per aconseguir competències... O no hi ha una litigiositat enorme fruit del procés de recentralització de competències? Vol dir que en algun moment totes aquelles competències es van aconseguir.

Per tant, el pacte polític no era un pacte de protecció mútua. Els pactes polítics es feien, precisament, per enfortir l'autogovern de Catalunya. Alguns poden considerar que insuficientment, però el que trobo una mica, en aquest sentit, llastimós, és que es vegi només el pacte polític per la via de «no, és que aquests es tapaven les vergonyes». Quines vergonyes? Quines? No s'han investigat un munt de casos que han afectat Convergència? A mi mateix? No? Es parlava sempre d'Europraxis i Movilma, i ho feien alguns diputats d'aquesta cambra.

Europraxis i Movilma, i, concretament, Europraxis Indra –i ja ho respondrà qui ho hagi de respondre–, com a cap altra empresa li ha passat a Catalunya –a cap altra empresa li ha passat a Catalunya–, va ser sotmesa a un procés de la Sindicatura de Comptes, que analitzava fil per randa tots els contractes amb qualsevol Administració pública de Catalunya, tots, des del més petit dels ajuntaments, passant per consells comarcals, diputacions, mancomunitats i Govern de Catalunya, tots. Indra, concretament, que en el fons, en aquest cas, és l'empresa mare sota la qual pengen diferents..., és el conglomerat empresarial. Tots.

I Movilma no es va poder analitzar. Per què no es va poder analitzar Movilma? Perquè Movilma no va lliurar les dades a la Sindicatura de Comptes. Per tant, miri, senyora diputada, em va bé que m'ho preguntí, perquè jo crec que fins ara ningú havia respost que els pactes polítics no havien estat mai per tapar-se les vergonyes, han estat per enfortir l'autogovern. I seria bo que d'això en tinguéssim un punt d'orgull, perquè no és mèrit de ningú en exclusivitat, és mèrit d'aquesta cambra, és mèrit de tots vostès.

Meritxell Borràs i Solé

I, finalment, li hem sentit a dir, i avui hi insistia, que tot això no és casual.

Oriol Pujol Ferrusola

Jo no ho he dit, això, eh? Disculpi, però jo no ho he dit.

Meritxell Borràs i Solé

Em semblava que ho havia dit vostè, però, què vol dir amb això, o què es vol dir, amb això?

Oriol Pujol Ferrusola

Miri, senyora diputada, jo, a alguna pregunta que em feia algú –«per què passa tot això»–, intentava explicar..., em sembla que era al diputat Vidal, d'Iniciativa per Catalunya, a qui li suggeria: «Escolti, analitzi-ho vostè mateix, jutgi-ho vostè mateix.» Això li ho dic a vostè. Col·loqui sobre l'agenda l'evolució que ha tingut aquest país, el seu procés de reivindicació, les seves mobilitzacions, com s'han articulats i s'han defensats els seus anhels, i en paral·lel quines són les coses que han anat passant. I vostè jo crec que a partir d'aquí podrà..., potser no, potser no ho veu igual que jo, eh?, però, podrà veure una certa relació causa-efecte.

Fa de mal dir, perquè llavors diuen: «Bé, aquest el que passa és que es protegeix amb la senyera.» I això ja ho hem sentit a dir mil vegades, fa un moment hi acaba d'insistir el diputat de Ciutadans, etcètera. Però, mirin, jutgi-ho vostè. A mi em va arribar a localitzar un senyor que vostès coneixen potser indirectament, que es diu Francisco Nicolás. I el Francisco Nicolás, que em va voler veure i que em va poder veure, i que em va veure sense..., no va voler de cap manera veure el meu advocat –no va voler veure de cap manera el meu advocat–, venia suposadament, amb aquest personatge que s'ha dibuixat, que la justícia determinarà si tot això era cert o no era cert –jo en això no m'hi poso–, però sí que els explicaré que venia amb una carta de presentació –no formal, eh?, però...–, presentant-se per part de la vicepresidenta del Govern espanyol i del ministre de l'Interior.

I un se'l podia prendre poc seriosament fins que t'explicava algunes coses curioses. De mi sabia algunes coses que només sabia jo, amb relació a trobades, reunions o dinars que jo havia fet. No sé si ho considera casual o no. Però m'ho va dir ell a mi. O em va explicar alguna conversa telefònica que no consta en el sumari. No sé si ho pot considerar casual o no. I em parlava, a més a més, d'un seguit de membres del Cuerpo Nacional de Policía, amb noms i cognoms, amb molta relació, que, curiosament, molts d'aquests o alguns d'aquests estan apartats del cos, avui estan apartats del cos. I no dic que siguin culpables, però estan

imputats al jutjat número 17 d'instrucció de Madrid. I això no sé si és casualitat o no és casualitat.

Miri, li explicaré una altra cosa, perquè en aquell moment sembla que no venia al cas –i no és una animadversió personal contra ningú, però és una observació d'una conversa que vaig tenir mesos enrere, que avui l'entenc, que avui l'entenc.

Jo em vaig reunir, amb altra gent –no érem ella i jo sols– amb la senyora Alícia Sánchez-Camacho, a l'hotel Berna –érem diferent gent–, francament, negociant pactes municipals després de les eleccions municipals del maig del 2011. Maig del 2011, hotel Berna, Barcelona. Allà, un moment determinat, la senyora Camacho em comença a preguntar a què es dedica la meva dona, per unes factures, i jo, tranquil·lament, sense saber exactament, perquè no entenia per què sortia la meva dona..., els vull recordar que el mes de maig de 2011 el secret de sumari, en tot cas, per mi era absolutament un secret de sumari, no coneixia res, i li explico amb tota naturalitat a què es dedica la meva dona.

Maig del 2011 a l'hotel Berna, aquest comentari. Que, amb el temps, dius..., bé, no sé si era el fiscal amic o tot això que... Bé, no sé què era, però casual, casual no, eh?, casual, no. Des del meu punt de vista.

Per casualitats, deixi'm que els posi un últim exemple, eh?, perquè no hi comparteixo sintonia política –puc entendre l'«apreci» que pot estar generant en un sector determinat de la gent desenganyada–: no crec que el que li passi al senyor Monedero sigui casual.

El president

Gràcies, senyor Pujol Ferrusola. Fins aquí la compareixença. Aixequem la sessió cinc minuts, només per acomiadar el nostre compareixent. Senyor Amorós, digui.

Oriol Amorós i March

Volia fer un...

El president

Una mica de silenci, si us plau.

Oriol Amorós i March

No, només per a un aclariment.

El president

Quan vulgui.

Oriol Amorós i March

Deslocalitzar és treure un procés de producció d'una localització on ja està establert. És la definició del diccionari.

El president

Queda apuntat, senyor Amorós. Cinc minuts i tornem amb el darrer punt de l'ordre del dia i les votacions de les sol·licituds del Partit Socialista i el Grup de Ciutadans. *(Remor de veus.)* Al final. Però és el que queda, la tercera compareixença i la sol·licitud de... I després haurem de votar les compareixences d'Interior, eh? Cinc minuts, gràcies.

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...